№ 9 Łuck, dnia 31 sierpnia 1928 r. Rok VIII.

WOŁYŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Łuck, Urząd Wojewódzki Wołyński.

Cena numeru pojedynczego wynosi 50 groszy. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu kwartalnej prenumeraty. Sejmiki Powiatowe, Urzędy Gminne i Magistraty otrzymywać będą Dziennik Wojewódzki w Starostwach, natomiast należytości za prenumeratę wpłacać należy w miejscowej Kasie Skarbowej na dochód budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Dział II § 7). Pokwitowania Kas na wpłacone z powyższego tytułu sumy, należy składać w Starostwie celem przesłania tychże Urzędowi Wojewódzkiemu. Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz 1 mm. szpalty ogłoszeniowej 50 gr., a za ogłoszenia tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Drobne ogłoszenia 15 gr. za wyraz Za ogłoszenia o zagubionych dokumentach 3 złote od osoby. Za rejestracje stowarzyszeń 5 złotych. Należytości z powyższego tytułu wpłacać należy również do miejscowych Kas Skarbowych.

Treść:

104

Rozporządzenie
Wojewody Wołyńskiego
z dnia 14 sierpnia 1928 roku Nr. 2806/Rol./3

w sprawie zwalczania zarazy i pomoru trzody chlewnej, oraz zapobiegania szerzeniu się tych chorób na terenie Wołynia.

Wobec stwierdzenia podejrzenia zarazy i pomoru świń w folwarku Worotniów, gm. Poddębce, powiatu Łuckiego, oraz w mieście Łucku, rozporządzenie moje z dnia 31 lipca 1928 r. Nr. 2806/Rol/2 rozciągam rownież na gminę Poddębce, pow. Łuckiego i na miasto Łuck.

Nadto na podstawie § 9 rozporządzenia Min. Rol. z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. Nr. 42, poz. 408) zarządzam, by trzoda chlewna wywożona podlegała oględzinom weter. na stacji kolejowej Łuck.

Wywóz trzody chlewnej z powiatu Łuckiego zagranicę Państwa jest wzbroniony, o czem Urzędy upoważnione do wystawiania świadectw pochodzenia winny robić odnośne adnotacje na wydawanych świadectwach pochodzenia.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do odwołania.

Wojewoda
(—) H. Józewski.

105

Rozporządzenie

Wojewody Wołyńskiego

z dnia 17 sierpnia 1928 roku Nr 3529/Rol./2

w sprawie zwalczania zarazy pryszczycy zwierząt racicowych.

Wobec stwierdzenia zarazy pryszczycy w folwarku Zadyby. gminy Turzysk, powiatu Kowelskiego, celem tłumienia takowej, na podstawie art. 40, 41, 42 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. Nr. 77 poz. 673) oraz §§ 132 — 181 rozporz. Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. Nr. 19 poz. 167) zarządzam co następuje, oraz ogłaszam poniżej podane okręgi za zapowietrzone i zagrożone:

Okręg zapowietrzony.

Do okręgu zapowietrzonego pryszczycą zaliczam folwark Zadyby i wieś Zadyby, gm. Turzysk, pow. Kowelskiego. W okręgu zapowietrzonym obowiązują następujące przepisy:

1) Wszystkie zwierzęta racicowe w zagrodach zapowietrzonych muszą być zamknięte w oborze, chlewie lub owczarni.

2) Wyprowadzanie (wywożenie) zwierząt racicowych z okręgu zapowietrzonego, jak również i wprowadzenie (wwożenie) jest zakazane. Wyjątek może stanowić wyprowadzanie (wywożenie) zwierząt racicowych za zezwoleniem władz administracyjnych I i II instancji. W granicach powiatu zezwoleń udziela Starosta, poza granicami powiatu Wojewoda na wniosek Starosty.

3) Z zagród zapowietrzonych wywożenie paszy i ściółki jest zakazane,

4) Z zagród zapowietrzonych wynoszenie, wywożenie, wyprowadzanie środków przewozowych, nawozu, odpadków zwierzęcych, narzędzi i przedmiotów, z którymi stykały się bezpośrednio lub pośrednio zwierzęta chore lub podejrzane, dozwolone jest dopiero po oczyszczeniu i odkażeniu według wskazówek powiatowego lekarza weterynaryjnego.

5) W okręgu zapowietrzonym winna być prowadzona ścisła ewidencja zwierząt racicowych, którą zarządzi Starosta.

6) Użytkowanie surowego mleka, jak również wydawanie niewyjałowionego mleka z zagród zapowietrzonych—jest zabronione. Wywożenie (wynoszenie) mleka niewyjałowionego z okręgu zapowietrzonego—jest zakazane.

7) Ubój zwierząt chorych i podejrzanych o pryszczycę zezwolony jest tylko w zagrodach zapowietrzonych. Na dokonanie uboju w innej zagrodzie (rzeźni) potrzebnem jest zezwolenie Starosty

8) Do obór (chlewów, owczarń) zapowietrzonych, wzbroniony jest wstęp osobom obcym, za wyjątkiem lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie zwierząt i opiekę nad niemi.

9) Przy wejściu do zapowietrzonych zagród, jak również na granicy zapowietrzonego okręgu, przy drogach publicznych, przejazdach i przejściach, należy umieścić w miejscach widocznych tablicę z wyraźnym trwałym napisem „Pryszczyca. Okręg zapowietrzony. Wprowadzanie, przeprowadzanie i wyprowadzanie zwierząt racicowych zakazane".

10) Nabywanie zwierząt racicowych przez rzeźników i handlarzy, oraz pozbywanie się chorych sztuk, w drodze zamiany w obejściach gospodarczych, stajniach opasowych i na pastwiskach jest w okręgu zapowietrzonym zakazane.

11) Wypuszczanie, wywożenie, wynoszenie drobiu z zapowietrzonych zagród, jak również puszczanie samopas świń i drobnych zwierząt domowych poza obszar tych zagród jest zakazane.

12) Wszystkie drogi oraz wejścia do obór, chlewów, owczarń i innych pomieszczeń zapowietrzonych, jak również wszelkie przejścia w tych pomieszczeniach, tudzież nawóz, ścieki, gnojowkę należy conajmniej raz na dzień polewać rozczynem mleka wapiennego.

13) Drogi prowadzące i przechodzące wzdłuż granicy okręgu zapowietrzonego winny być zamknięte dla przeprowadzania zwierząt racicowych.

14) Ze względu na ewentualny brak paszy zezwalam w drodze wyjątku na pozostawienie bydła rogatego na pastwisku w punktach zapowietrzonych pod warunkiem zupełnej izolacji pastwiska.

Okręg zagrożony.

Dokoła okręgu zapowietrzonego przyszczycą ustalam okręg zagrożony, który obejmuje: wieś Zielona, Sielec, Harucza, Wólka Kluska, przedmieście i miasto Turzysk gm. Turzysk, wieś Wólka Kowelska, Horodelec gminy Stare Koszary, oraz miasto Kowel.

Odbywanie targów, jarmarków, oraz pokazów w okręgu zagrożonym, oraz wyprowadzanie tych zwierząt poza ten okręg jest wzbroniony.

Wywóz zwierząt racicowych zagranicę Państwa z całego powiatu Kowelskiego jest wzbronione.

Władze administracyjne I i II instancji upoważnione są do udzielenia pewnych ulg pod tym względem dla zwierząt racicowych wyprowadzanych i wprowadzanych z okręgu i do okręgu zapowietrzonego i zagrożonego pod warunkami, jakie w myśl postanowień rozporządzenia Prezydenta Rz. P. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych i odnośnego rozporządzenia wykonawczego, w każdym wypadku uznane będą za wskazane.

Zwierząt racicowych wyprowadzonych na podstawie zezwoleń udzielonych przez władze administracyjne, nie wolno w drodze wstawiać do obór, paść na pastwiskach i dopuszczać do styczności z cudzem bydłem, tudzież sprzedawać lub odstępować pod jakimkolwiek pozorem osobom drugim, lecz należy przez nabywcę odprowadzić wprost do miejsca przeznaczenia (rzeźni) wskazanego w odnośnem zezwoleniu.

Starostwo może zarządzić zabicie zwierząt co do których przepisy powyższe nie są przestrzegane.

Przekroczenie niniejszego rozporządzenia karane będzie w myśl rozdziału VII rozporz. Prezydenta Rz. P. z dn. 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. Nr. 77 poz. 673) aresztem do 6 tygodni lub grzywną do 1000 zł., wzglednie więzieniem do lat 5 lub grzywną do 10 tysięcy złotych.

Powyższe podaję do powszechnej wiadomości z tem, że rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie i obowiązuje z dniem ogłoszenia.

w/z Wojewoda
(—) M. Gołębiowski.

106.

Rozporządzenie
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 14 sierpnia 1928 r. № 3583-Rol.

Nie zważając na niejednokrotne zarządzenia Urzędu Wojew. nie wszystkie Wołyńskie Związki Komunalne doprowadziły do porządku przedsiębiorstwa rzeźnianie. W wielu miejscowościach rzeźnie, względnie miejsca uboju, wręcz urągają najprymitywniejszym wymogom sanitarji, tak pod względem urządzenia jak i utrzymania. Ponadto niektóre z nich nie posiadają dotąd od owiednich sił fachowych dla dokonywania badań zwierząt rzeźnych i mięsa lub też, posiadając kwalifikowanych oglądaczy mięsa nie mają potrzebnych urządzeń, zabezpieczających prawidłowe przeprowadzanie nadzoru weterynaryjnego, jak również odkażanie i oczyszczanie.

Wobec powyższego, na podstawie art. 16—c) Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 77 poz. 673) zarządzam co następuje:

1) Wszystkie rzeźnie, względnie miejsca uboju należy budować wyłącznie tylko według planów uzgodnionych z Urzędem Wojewódzkim. Budynki rzeźni (miejsca uboju) winny być ogrodzone wysokim murem względnie szczelnym płotem, z wejściami zaopatrzonemi we wrota. Podwórze rzeźni (miejsca uboju) i dojazd winny być wybrukowane.

2) Rzeź zwierząt w rzeźniach (miejscach uboju) winna odbywać się pod nadzorem lekarza wet. Nadzór ten mogą pełnić także i kwalifikowani oglądacze zwierząt rzeźnych i mięsa o ile ludność danej miejscowości nie przekracza liczby 10000.

Lekarze wet. (oglądacze mięsa) winni zbadać każdą sztukę rzeźną przed i po zabiciu, wskutek czego rzeźnie winne posiadać urządzenia, ułatwiające badania, mianowicie: czysto utrzymane zagrody spędowe, przy rzeźniach dla zwierząt rzeźnych, oraz należycie urządzone specjalne ubikacje dla lekarzy wet. (oglądaczy) dla przeprowadzania szczegółowego badania produktów uboju. Ubikacje te winne być światłe, opalane, oraz zaopatrzone w potrzebną ilość stołów i stołków, umywalnię i dostateczną ilość płaszczy laboratoryjnych i ręczników.

W rzeźniach gdzie odbywa się rzeź trzody chlewnej, ubikacje te winne być zaopatrzone również w odpowiednią ilość trychinoskopów oraz trychinoskopistów dla badania wieprzowego mięsa na włośnie.

3) Rzeź zwierząt może odbywać się w miarę potrzeby, codziennie, z wyjątkiem dni świątecznych, w godzinach wyznaczonych w zależności od frekwencji uboju, przez odnośne zarządy gmin miejskich lub wiejskich, a zatwierdzonych przez Starostę, w miastach zaś wydzielonych zatwierdznych przez Urząd Wojewódzki. Przy ustanawianiu godzin rzezi należy przestrzegać, by badanie zwierząt rzeźnych i mięsa odbywało się przy świetle dziennem. W wyjątkowych tylko wypadkach, w razie koniecznej potrzeby, badanie może odbywać się i przy odpowiedniem świetle sztucznem (elektrycznem, acetylenowem lub gazo-naftowem.

4) Zarządy gmin miejskich i wiejskich ustanawiają opłaty za korzystanie z rzeźni, kiszkarni i za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa. Przy ustanawianiu tych opłat należy mieć na względzie, by takowe nie powodowały znacznego zwiększenia cen mięsa i przedewszystkiem pokrywały koszty utrzymania rzeźni i jej remontu oraz wynagrodzenia personelu wet. rzeźni.

5) Ogólny nadzór nad rzeźniami należy do powiatowych lekarzy wet., którzy dokonywują perjodycznych rewizyj rzeźni, koszty związane z rewizją rzeźni ponoszą instytucje względnie prywatne osoby, utrzymujące rzeźnie (§§ 34 i 36 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 12-VI 1928 r. (Dz. Ust. Rz. Polskiej Nr. 65 poz. 597).

6) Bezpośredni nadzór nad wykonaniem obowiązujących przepisów, dotyczących rzezi zwierzat i utrzymania rzeźni w porządku pod względem weterynaryjno-sanitarnym, należy do lekarza wet. (oglądacza mięsa) zawiadującego rzeźnią, który w razie potrzeby winien zwracać się pisemnie do właściwych zarządów gmin miejskich względnie wiejskich, celem usunięcia zauważonych na rzeźni usterek.

7) Do wykonywania rzezi zwierząt mogą być dopuszczane osoby w wieku nie mniej 18 lat, trzeźwe, posiadające świadectwa lekarskie, że nie cierpią na choroby zaraźliwe. Świadectwa te winne być wznawiane dwa razy do roku, a na żądanie lekarza wet. (oglądacza) w wypadkach uzasadnionego podejrzenia—w każdym czasie.

8) W czasie uboju wzbrania się dostęp na rzeźnie dzieciom do lat 16 i wogóle wszystkim osobom postronnym.

9) Rzeźnicy jak również wszystkie osoby którym z jakichbądź powodów zezwolony został wstęp na rzęźnię, winni zachowywać porządek, spokój i stosować się do zarządzeń lekarzy wet. (oglądaczy) zawiadujących rzeźniami. Niestosujących się do powyższego należy usuwać z rzeźni przy pomocy w razie potrzeby, Pol. Państw.

10) Rzeźnicy, ich personel pomocniczy, jak również osoby. dokonywujące rytualnych oględzin mięsa, powinni być ubrani w czasie rzezi w odpowiednie czyste fartuchy z rękawami (płócienne lub ceratowe).

11) Detaliczna sprzedaż mięsa na rzeźniach wzbrania się. Wymieniona sprzedaż może być zezwolona jedynie pod warunkiem urządzenia przy rzeźni taniej jatki dla sprzedaży mięsa warunkowo zdatnego do spożycia t. j. podlegającego przed sprzedażą pewnym zabiegom, dokonywanym na rzeźniach (soleniu, przegotowaniu).

12) Wszelkie niezdatne do użytku (skonfiskowane) produkty mięsne, winny być niszczone pod bezpośrednim dozorem weterynaryjnym.

13) Kiszki, po wyjęciu z zabitego zwierzęcia należy bezzwlocznie przenieść do specjalnego oddziału (kiszkarni), który obowiązkowo winien być przy każdej rzeźni. W kiszkarni kiszki podlegają oszyszczeniu z zawartości i przemyciu, a także, na żądanie właściciela, mogą być ostatecznie obrobione i zasolone.

14) Krew przeznaczona do użytku, może być zbieraną tylko do naczyń czystych; krew ta może być sprzedawaną jako pokarm dla ludzi, jak również dla zwierząt lub też dla celów technicznych.

15) Po ukończeniu rzezi rzeźnia winna być należycie oczyszczona: podłogi, i ścieki jak również ściany do wysokości 1½ metra (ściany do tej wysokości winne być kryte ocynkowaną blachą, kaflami lub pomalowane olejną farbą), należy każdorazowo po uboju, dokładnie wymyć. W tym celu rzeźnia winna być stale zaopatrzona w dostateczną ilość czystej wody.

16) Odpadki rzeźniane (zawartość żołądków i jelit i krew ściekająca do ogólnych zbiorników) mogą być zużytkowane przez osoby, które podejmą się usuwania takowych. Usuwania z rzeźni należy dokonywać jak najczęściej a przy większej rzezi zwierząt po każdym uboju.

17) Każda rzeźnia winna być zaopatrzona w specjalne taczki lub wózki ręczne do wywożenia zawartości żołądków oraz przewożenia jelit do kiszkarni.

18) Po ukończeniu rzezi, produkty uboju jak to: skóry, łój, głowy, kiszki (po przemyciu w kiszkarni) winny być wywiezione z rzeźni w dniu uboju mogą być pozostawione w halach rzeźniczych, tam, gdzie niema przy rzeźniach chłodni, tylko całe tusze, dla ostygnięcia, lecz nie dłużej jak do czasu rozpoczęcia nastąpnego uboju i na odpowiedzialność właścicieli mięsa.

19) Skóry wypuszczane z rześni winne być znakowane, względnie plombowane z zaznaczeniem rzeźni, z której pochodzą.

20) Rzeźnie winne być zabezpieczone w niezbędną ilość rzeźników. Rzeznicy pobierają wynagrodzenie za ubój zwierząt bezpośrednio od właścicieli zwierząt.

21) Zabrania się męczenia, głodzenia, bicia i kaleczenia zwierząt przeznaczonych na rzeź.

22) Zabrania się wpuszczanie do rzeźni psów i kotów oraz wszelkich innych zwierząt nie podlegających ubojowi, za wyjątkiem zwierząt zaprzęgowych, niezbędnych dla przywozu zwierząt rzeźnych oraz personelu rzeźni, jakoteż wywozu produktów uboju.

23) Zabrania się oprawiania na podłodze zabitych zwierząt.

24) Zabrania się nadymania mięsa; płuca przy rzezi rytualnej mogą być nadymane tylko specjalnymi przyrządami a nie ustami.

25) Mięso z rzeźni wywozićnależy tylko w specjalnych wozach, względnie skrzyniach, obitych wewnątrz ocynkowaną blachą i utrzymanych w czystości. W wyjątkowych wypadkach można zezwolić wywożenia mięsa z rzeźni na wozach, wysłanych każdorazowo czystą słomą. Furmanom zabrania się siadanie na mięsie.

26) Mięso przeznaczone do eksportu winno być zaopatrzone na rzeźniach w świadectwa lekarzy wet. względnie oglądaczy mięsa (wzór Nr. 3 ad/Rozporz. Ministra Rolnictwa z dnia 22.III 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 42 poz. 408) i odpowiednio ostemplowane. Mięso nieostemplowane i niezaopatrzone w wyżej wymienione świadectwa weterynaryjne nie może być dopuszczone do wywozu.

27) Zbadane na rzeźniach mięso winno być należycie oznakowane. Znakowania należy dokonywać za pomocą pieczęci zawierającej nazwę rzeźni i powiatu. Farb dla znakowania mięsa należy używać nieszkodliwych dla zdrowia, o barwie niebieskiej:

a) pieczęcie dla znakowania mięsa zdatnego do spożycia, pełnowartościowego, winne być formy okrągłej, średnicy 5 cm.

b) dla mięsa mniej wartościowego należy stosować pieczęcie tej samej okrągłej formy lecz z okoleniem kwadratowem,

c) dla mięsa warunkowo zdatnego, nadającego się do spożycia tylko po zastosowaniu specjalnych zabiegów (solenia, przegotowania) należy używać pieczęci czworobocznej o średnicy 4×6 cm.

d) mięso niezdatne do spożycia należy znakować pieczątką trójkątną o długości boków 5 cm. z napisem „brak".

e) mięso wieprzowe, wolne od trychin (włośni) winno być oznakowane podłużną czworoboczną pieczęcią 3 × 8 cm., z napisem „wolne od włośni" i nazwą rzeźni.

Znakowania mięsa należy dokonywać na obu połowach tułowia zwierzęcego, a mianowicie:

a) **u bydła rog.:** na obu stronach szyi, na przedramieniu, na ramieniu, na grzbiecie w okolicy nerek, na zewnętrznej i wewnętrznej stronie goleni, na ozorze i głowie,

b) **u cieląt:** usunąć skórę i oznakować na tylnej części przedramienia lub na ramieniu, na grzbiecie w okolicy nerek, na piersiach, na nogach i na miednicy,

c) **u owiec i kóz:** na szyi, ramieniu, grzbiecie i na zewnętrznej stronie goleni; u jagniąt i koźląt a także prosiąt wystarczy jedno znakowanie między ramieniem i biodrem.

d) **u trzody chlewnej:** na głowie, na obu stronach szyi, na ramieniu, na grzbiecie, na brzuchu i na dolnej zewnętrznej stronie przedudzia.

Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl postanowień rodz. VII Rozp. Prezydenta Rz. P. z dn. 22 sierpnia 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 77 poz. 673).

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w zastosowaniu do punktów: 1, 2, za wyjątkiem ustępu ostatniego, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26 i 27 ustęp pierwszy, z dniem ogłoszenia w zastosowaniu zaś do punktów: 2 ustęp ostatni, 19 i 27 w terminie miesięcznym od dnia ogłoszenia.

Wszystkie poprzednio wydane rozporządzenia Urzędu Wojewódzkiego w sprawie nadzoru i urządzenia rzeźni z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą.

Wojewoda
(—) H. Józewski.

107

Postanowienie

Wojewody Wołyńskiego

z dnia 10 sierpnia 1928 r. Nr. 3270/Rol.

w sprawie cen drzewa dla zamiany daniny na ekwiwalent gotówkowy.

Na mocy ustawy z dn. 6.VII 1923 r. o poborze daniny lasowej na cele odbudowy Kraju (Dz. Ust. Nr. 87, poz. 676), rozporządz. Pana Ministra Robót Publicznych z dn. 25.IX 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 105 poz. 823) oraz rozporz. Ministra Robót Publicznych z dn. 21.VI 1928 r. (Dz. Ust. Nr. 69, poz. 635), ustanawiam średnie ceny dla zamiany daniny na ekwiwalent gotówkowy, na miesiąc lipiec, sierpień i wrzesień 1928 r., na podstawie cen drewna za II-gi kwartał 1928 r., za 1 m^3 dla lasów Województwa Wołyńskiego.

Strefy odległości od stacji norm. kol. żel. i przystani rzek.	Dla grupy wartości I, w klasach miejscowości I	I, II	I, III	II, I	II, II	II, III	III, I	III, II	III, III	IV, I	IV, II	IV, III
	W złotych polskich za 1 m³ na pniu											
I do 5 klm.	42,00	38,00	32,00	30,00	26,00	21,00	27,00	24.00	19,00	15,00	12,00	8,00
II 6 do 10 „	35,70	32,30	27,20	25,50	22,10	17,90	23,00	20,40	16,20	12,70	10,20	6,80
III 11 do 15 „	33,60	30,40	25,60	24,00	20,80	16,90	21,60	19,20	15,50	12,00	9,60	6,40
IV 16 do 20 „	31,50	28,50	24,00	22,50	19,50	15,80	20,20	18,00	14,50	11,20	9,00	6,00
V 21 do 30 „	29,40	26,60	22,40	21,00	18,20	14,80	18,90	17,40	13,60	10,50	8,40	5,60
VI 31 do 35 „	27,30	24,70	20,80	19,50	16,90	13,90	17,60	16,60	11,80	9,70	7,80	5,20
VII wyżej 35 „	25,20	22,80	19,20	18,00	15,60	12,60	16,20	15,40	11,00	9,00	7,20	4,80

Stosownie do wartości drzewostanów (cenniejsze eksportowe do Kraju i zagranicę) przy przewadze sortymentów cennych i o ile drzewostany rębne składają się przynajmniej w $^1/_3$ z drzew o średnicy na wysokości piersi powyżej 40 cm. i w związku z lokalnemi warunkami zbytu, i kosztami eksploatacji, cena winna być podnoszona dla I i II grupy do 50%, w drzewostanach małej technicznej wartości, o cienkich wymiarach, w lasach gdzie wojna i anarchja usunęła lepsze sztuki, pozostawiając mniej wartościowe—cena dla I i II grupy może być zniżona do 75% normalnej. Dla zastosowania powyższych zmian Starostwa winny występować z wnioskami do Urzędu Wojewódzkiego, który orzeka o zastosowaniu dla danego lasu zniżki lub zwyżki cen i określa wysokość takowej.

W załączeniu podział na klasy miejscowości i strefy.

Wojewoda
(—) *H. Józewski.*

Do Nr. 3270-Rol.-28.

Wykaz przynależności poszczególnych gmin Województwa Wołyńskiego do klas miejscowości i stref dla obliczenia ekwiwalentu gotówkowego na daninę lasową i wartości drewna budulcowego i opałowego zajmowanego w lasach prywatnych na mocy Ustawy z dn. 28.II 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 20, poz. 220).

a) W poniższych gminach cena I strefy obowiązuje na całym obszarze gminy:

I kl. miejsc. pow. Łucki, gm. Czaruków, Ołyka, Poddębce, Połonka, Torczyn.
„ Rówieński, gm. Buhryń, Dziatkiewicze, Klewań, Równe, Kustyń.
„ Dubno, gm. Boremel, Jarosławicze, Kniahinin, Krupiec, Radziwiłłów, Sudobicze, Werba, Tesłuchów, Warkowicze.
„ Krzemieniec. gm. Białokrynica, Białozórka, Bereźce, Borki, Borsuki, Dederkały, Łanowce, St. Oleksiniec, Szumsk, Wierzbowiec, Wiśniowiec, Wyszogródek, Zarudzie, Poczajów.
„ Horochów, gm. Beresteczko, Brany, Chorów, Kisielin, Podberezie, Skobełki, Swiniuchy.
„ Kowel, gm. Hołoby.
„ Włodzimierz, gm. Chotiaczów, Grzybowica, Mikulicze, Poryck, Werba,
„ Zdołbunów, gm. Buderaż, Chorew. Mizocz, Sijańce, Zdołbica.

II kl. miejsc. „ Równe, gm. Majków.
„ Dubno, gm. Młynów.
„ Włodzimierz, gm. Olesk.
„ Zdołbunów, gm. Nowomalin.
„ Luboml, gm. Bereżce, Huszcza.

III kl. miejsc. „ Równe, gm. Korzec.

b) w poniższych gminach obowiązuje strefowa taksa w zależności od odległości od stacji kolejowych normalnych, lub przystani rzek spławnych.

I kl. miejsc. pow. Łucki, gm. Rożyszcze, Silno, Szczurzyn.
„ Dubno, gm. Malin.
„ Kowel, gm. Lubitów, Maciejów, Nowy-Dwór, Siedliszcze, Turzysk, Wielick, St. Koszary.
„ Włodzimierz, gm. Korytnica.
„ Luboml, gm. Luboml, Pulmo.
„ Kostopol, gm. Kostopol.

II. kl. miejsc. „ Łucki, gm. Trosteniec, Miedwieże.
„ Równe, gm. Hoszcza, Międzyrzec, Tuczyn.
„ Dubno, gm. Malin.
„ Kowel, gm. Gródek, Krymno, Niesuchoiże, Powursk, Zabołocie.
„ Luboml, gm. Hołowno.
„ Kostopol, gm. Derażne, Stepań, Stydyń.

III kl. miejsc. „ Łucki, gm. Kołki.
„ Kowel, gm. Datyń i Górniki
„ Luboml, gm. Zgorany i Szack.
„ Kostopol, gm. Berezno i Ludwipol.

Wojewoda
(—) *H. Józewski.*

108.

Postanowienie
WOJEWODY WOŁYŃSKIEGO

z dnia 25 sierpnia 1928 r. Nr. 4025/Rol.

w przedmiocie ustalenia taksy za samowolne pasanie inwentarza na cudzych gruntach.

Na mocy art. 31 pkt. 5) i art. 108 pkt. 2) Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19.I 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. Ust. R. P. № 11/1928 r. poz. 86) oraz na zasadzie art. 166-go ustawy gospodarstwa wiejskiego t. XII część 2-ga Zb. Pr. Ces. Ros. wyd. 1910 r.) dotyczącego ochrony pól i lasów — ustalam niniejszem do stosowania, na czas od dn. 15 września 1928 r.) do odwołania, na terenie Województwa Wołyńskiego niżej podane zasadnicze normy wynagrodzenia za szkody wyrządzone przez wypasy na cudzych gruntach.

№ porz.	NAZWA ZWIERZĘCIA	Parki, sady, ogrody warzywne, szkółki i sztuczne zagajniki leśne do 15-tu lat wieku	Pola obsiane, zagajniki do lat 15-tu, lasy rębne z podszyciem, lub wyznaczone do wyrębu w najbliższych 5-ciu latach, zręby, łąki samosiewne przed zbiorem, łąki sztuczne obsiane cały rok,	Lasy rębne bez podszycia	Łąki po zbiorze siana, a dwukośne po zbiorze otawy	Ugory, pola po zbiorze, pastwiska
		Złotych polskich				
1	Konie powyżej 2-ch lat . . .	10,00	4,00	2,00	1,50	1,00
2	Źrebięta do 2-ch lat	5,00	2,00	1,00	0,70	0,50
3	Bydło rogate powyżej 2-ch lat	10,00	4,00	2,00	1,50	1,00
4	Cielęta do 2-ch lat	5,00	2,00	1,00	0,70	0,50
5	Owce	5,00	2,50	1,00	0,70	0,70
6	Kozy	15,00	a) na polach 2,00 b) w zagajnikach 8,00	4,00	0,70	0,70
7	Świnie powyżej 1 miesiąca. .	9,00	6,50	4,50	6,50	2,50
8	Gęsi i kaczki	1,50	1,50	0,50	1,50	0,80
9	Inny drób	1,00	0,80	0,30	0,50	0,50

Norma odszkodowania za szkody wyrządzone: a) w ogrodzonej powierzchni, b) w obecności pastucha, c) w nocy i d) oraz inne, przy których udowodniona będzie premedytacja, należy wycenić podwójnie w stosunku do zasadniczych. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej od dnia 15 września 1928 r.

Wojewoda
(—) H. Józewski.

109.

Ogłoszenia.
Okręgowego Urzędu Ziemskiego

odnośnie wdrożenia postępowania scaleniowego w powiecie Lubomelskim, Łuckim, Rówieńskim i Włodzimierskim.

1. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 9 czerwca 1928 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów Połapy, gm. Zgorany, pow. Lubomelskiego o ogólnej przestrzeni około 2263 ha, składającej się z gruntów nadziałowych wsi Połapy ok. 2120 ha, gruntów państwowych (b. własn. par. praw. wsi Połapy) rozparcelowanych ok. 87 ha, gruntów cerk. par. praw. wsi Połapy ok. 36 ha, lasu państwowego, położonego w ur. „Podjaworje" ok. 20 ha, jako niezaskarżone w terminie właściwym, na zasadzie art. 11 ustawy z dnia 11.VIII-23 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 90 poz. 706) i art. 51 ustawy z dnia 31. VII. 1923 r. (Dz. Ust. R. P. z r. 1927 № 92 p. 833) — uprawomocniło się w dniu 17 lipca 1928 r.

2. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że zarządzenie Prezesa Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 28-VI-28 r. w sprawie zastosowania odnośnie gruntów wsi Terebejki, gm. Bereżce, pow. Lubomelskiego postępowania scal. przewidzianego w art. 50 ust. o scaleniu z dnia 31 VII-23 r. Dz. U. № 92 27 r. poz. 833), jako niezaskarżone w terminie i trybie właściwym, na zasadzie art. 11 Ust. z dn 11-VIII 23 r (Dz U. R P № 90 poz. 706) i art. 51 Ust. z dn. 31-VII 23 r. (Dz. U. R P z roku 1927 № 92 poz. 833) uprawomocniło się w dniu 22 lipca 1928 r.

3. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości: że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 30 VI.1928 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scal. gruntow wsi Nudyże. gm Zgorany, pow. Lubomelskiego o ogólnej przestrzeni około 4159 ha, składającej się z gruntów nadziałowych wsi Nudyże ok. 4095 ha, gruntów cerkierwnych par. praw. wsi Nudyże ok.36 ha, gruntów państwowych (b. cerkiewnych wsi Nudyże) ok. 28 ha. jako niezaskarżone w terminie i trybie właściwym na zasadzie art. 11. Ust. z dnia 11.VIII.23 r. (Dz. U R. P. Nr. 90, poz. 706 art. 51 ust. z dnia 31.VII 1923 r. Dz. U. R. P. z roku 1927 Nr. 92 poz. 833), uprawomocniło się w dniu 6 sierpnia 1928 r.

4. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości: że orzeczenie Wołyńskiej Okręgowej Komisji Ziemskiej w Łucku z dnia 22 czerwca 1927 r. w przed-

miocie wdrożenia postępowania scaleniowego odnośnie gruntów we wsi Borki, gm. i pow. Lubomelskiego, zaskarżone do Głównej Komisji Ziemskiej, składającej się z gruntów:

1) nadziałowych wsi Borki o obszarze około 885 ha

2) pocerkiewnych (b. parafji praw. wsi Luboml) o obszarze około 20 ha

3) nabytych przez włościan wsi Borki z maj. Kuśniszcze ok. 10 ha uprawomocniło się w dniu 5 kwietnia 1928 r.

5. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości: że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 15 czerwca 1928 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scal. gruntów wsi Wojutyn, gm. Torczyn, pow. Łuckiego o ogólnej przestrzeni ok. 929 ha, składający się z gruntów nadziałowych wsi Wojutyn ok. 647 ha, gruntów cerk. praw. wsi Wojutyn, przejętych na własn. Państwa z których to gruntów nadwyżka ponad 36 ha projektuje się do rozparcelowania ok. 47 ha, nabytych z maj. Wojutyn (b. wł. Stępkowskiego, Peretiakowicza i de Bruneta) ok. 52 ha gruntów nabytych z maj. Wojutyn (b. wł. Deszerta ok. 57 ha, gruntów nabytych z maj. Wojutyn (b. wł. Kuziatkowskiego ok. 26 ha gruntów nabytych z maj. Wojutyn (b. wł. Kuziatkowskiego) ok. 26 ha gruntów nabytych z maj. Wojutyn (b. wł. Chabłowskiego ok. 10 ha gruntów nabytych z maj. Wojutyn) b. wł. Magierowskiego ok. 9 ha, gruntów nabytych z maj. Skurcze b. Popielowej ok. 37 ha gruntów nabytych z maj. Hat' b. wł. Peretiatkowiczów ok. 26 ha, gruntów należących do Hornowskiego i będących w użytkowaniu włość. wsi Wojutyn ok. 10 ha, gruntów majątku przy wsi Wojutyn, własn. Józefa Zygmunta Felinskiego ok. 8 ha jako niezaskarżonych w terminie i trybie właściwym, na zasadzie art. 11 Ust. z dn. 11.VIII 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 90 poz. 706) i art. 51 Ust. z dnia 31.VII.23 r. (Dz. Ust. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) uprawomocniło się w dniu 25 VII 1928 r.

6. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości: że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 30 czerwca 1928 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scal. gruntów, wsi Orżew, gm. Klewań, pow. rówieńskiego o ogólnej przestrzeni ok. 1240 ha, składającej się z gruntów.

1. nadziałowych wsi Orżew ok. 1183 ha

2. państwowych (b. cerkiewnych par. praw. wsi Orżew ok. 3 ha

3. nabytych przez ucz. scal. wsi Orżew w od b. apanaży ok. 17 ha

4. par. praw. wsi Grabów położonych w szachownicy z gruntami wsi Orżew ok. 5 ha, jako niezaskorżone w terminie i trybie właściwym, na zasadzie art. 11 Ust. z dnia 11.VIII.23 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 706) i art. 51 Ust. z dnia 31.VII 23 r. (Dz. U R. P. z roku 1927 Nr. 92 poz. 833) uprawomocniło się w dniu 14 sierpnia 1928 r.

7. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości: że orzeczenie Wołyńskiej Okręgowej Komisji Ziemskiej w Łucku z dnia 31.VIII 1927 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego odnośnie gruntów we wsi Wielkie i Małe Omelany, gm. Dziatkiewicze, pow. Rówieńskiego, zaskarżone do Głównej Komisji Ziemskiej a składające się: 1. grunta nadziałowe wsi W. Omelany ok. 682.72 ha, 2. grunta I-go Wielko Omelańskiego T-wa 44 włościan hipotekow. koło 97.92 ha, 3. grun. I-go Omelańskiego T-wa 11 włościan hip. około 20.96 ha, 4. gr. 11 go Omelańskiego T wa 79 gospodarzy hip. około 145'83 ha, 5) grun. V-go Wiel. Omelańskiego T-wa 11 gospod. hip. około 19.5 ha, 6. gr. VI-go W. Omelańskiego T-wa 64 gospodarzy hip. około 164.55 ha 7. gr. T-wa ze wsi Białoberezje 5 gosp. hip. około 73.46 ha 8. gr. należące do par. praw W. Omelany około 36 ha, 9. gr. pocerkiewne par. praw. W Omelany, przyjęte na rzecz państwa w myśl Ust. z dnia 17.XII 1920 r. około 18.31 ha 10. gr. trzech braci Sienkiewiczów: Herasima, Jakóba i Antoniego około 22 36 ha, 11. gr. Anieli Siwickiej około 12.66 ha, 12. gr. należące do Piotra Jewtuszenki ok. 58.25 ha, 13 gr pod szosą państwową Równe-Dubno około 11.5 ha. 14. gr. nadziałowe wsi M. Omelany ok. 576.84 ha, 15. gr. nabyte przez włość. wsi Wielkie Omelany z maj. M. Omelany b. wł. de Bradke około 53.53 ha, 16. gr. nabyte przez włość. wsi M. Omelany z maj. M. Omelany ok. 21.2 ha 17 gr. nabyte przez włościan ze wsi W. Omelany z maj. M Omelany b. wl Łempickiego około 25 ha, 18. gr. nabyte przez włościan ze wsi M. Omelany z maj. M. Omelany wł. Łemskiego ok. 27.32 ha 19. gr należące do Marji Sadowskiej około 0 43 ha 20 gr. należące do Anny Draganczukowej ok. 1.09 ha, 21. ziemia należąca do szkoły powszechnej w M Omelanach około 0.13 ha uprawomocniło się w dniu 21 maja 1928 r.

8. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 23 czerwca 1928 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Izów, gm. Chotiaczów, pow. włodzimierskiego o ogólnej przestrzeni 1162 ha, składającej się z gruntów nadziałowych wsi Izów ok. 734 ha, gruntów Par. praw. wsi Izów ok. 61 ha, gruntów Józefa Gerszańskiego, znajdujących się w posiadaniu włościan wsi Izów na mocy aktu zastawu z dnia 16.V 1884 r. ok. 66 ha, gruntów nabytych przez posiadaczy różnych wsi, a położonych w granicach kolonji Ostrów ok 292 ha, gruntow (nabytych) wspólnych wsi Izów i kol. Ostrów ok. 9 ha, jako niezaskarżone w terminie i trybie właściwym, na zasadzie art. 11 Ust. z dnia 11.VIII 23 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90 p. 706) i art. 51 Ust. z dnia 31.VII-23 r. (Dz. U. R. P z roku 1927 Nr. 92 p. 833) uprawomocniło się w dniu 3 sierpnia 1928 r.

9. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości: że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 30.VI 1928 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scal. gruntów wsi Zimno, gm. Mikulicze, pow. Włodzimierskiego o ogólnej przestrzeni około 710 ha, składającej się z gruntów nadziałowych wsi Zimno ok. 605 ha, w tem ok. 136 ha gruntów w części rządowej, państwowych (b. wł. klasztoru prawosławnego w Zimnem ok. 81 ha, gruntów maj. Zimno, Zygm Paneckiego, znajdujących się w posiadaniu włość. wsi Zimno ok. 14 ha, gruntów kol. Zygmuntówka, wł. Nikonora Turowicza, znajdujących się w posiadaniu włościan wsi Zimno ok. 10 ha, jako niezaskarżone w terminie i trybie właściwym, na zasadzie art. 11 Ust. z dnia 11.VIII-23 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 706) i art. 51 Ust. z dn. 31.VII-23 r. Dz. U. R. P. z roku 1927 Nr. 92, p. 833) uprawomocniło się w dniu 3 sierpnia 28 r.

10. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 2 czerwca 1928 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scal. gruntów wsi Czesny-Chrzest, gminy, Mikulicze, pow. Włodzimierskiego, o ogólnej przestrzeni około 43? ha, składającej się z gruntów:

1) nadziałowych wsi Czesny-Chrzest o obszarze ok. 343 ha;

2) pocerkiewnych b. wł. parafji praw Sielec ok. 126 ha;

3) gruntów w maj. Sielec wł. spadkobierców Jana Połońskiego o obszarze około 10 ha;

4) gruntów maj. Sielec znajdujących się w użytkowaniu włościan i kolonistów wsi Czechny Chrest o obszarze ok. 67 ha; jako niezaskarżone w terminie i trybie właściwym na zasadzie art. 11 Ust. z dnia 11 VIII-23 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 706) i art. 51 Ust. z dnia 31.VII-23 r. (Dz. U. R. P. z roku 1927 Nr. 92 poz. 833) uprawomocniło się w dniu 3.VII-28 r.

11. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że Zarządzenie prezesa Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku w przedmiocie zastosowania odnośnie gruntów wsi Milatyn Jaremkowicze, gm. Poryck, pow. Włodzimierski postępowania scaleniowego przewidzianego w art. 50 Ustawy o scaleniu z dnia 31 VII-23 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92 z 1927 r poz. 833) jako nie zaskarżone w terminie i trybie właściwym na zasadzie art. 11 Ust. z dnia 11.VIII-23 r. (Dz. U R. P. Nr. 90 poz. 706) i art. 51 Ust. z dnia 31.VII-23 r. (Dz. U. R. P. z roku 1927 Nr. 92, poz. 833) uprawomocniło się w dniu 25 lipca 1928 r,

---

110.

Ogłoszenia

Okręgowego Urzędu Ziemskiego

o zamknięciu postępowania scaleniowego w pow. Kowelskim, Lubomelskim, Łuckim i Włodzimierskim.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku, na zasadzie prawomocnego orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 24. V. 1928 r. w przedmiocie zatwierdzenia projektu scaleniowego gruntów wsi Niecy gm. Datyń pow. Kowelski niniejszem ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w danej wsi.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku, na zasadzie prawomocnego orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 15 czerwca w przedmiocie zatwierdzenia projektu scaleniowego gruntów wsi Ruda gm. Luboml pow. Lubomelski niniejszem ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w danej wsi.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku, na zasadzie prawomocnego orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dn. 24-VI 1927 w przedmiocie zatwierdzenia projektu scaleniowego gruntów wsi Botyń gm. Poddębce pow. Łucki niniejszem ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w danej wsi.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku, na zasadzie prawomocnego orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 15 VI-28 r. w przedmiocie zatwierdzenia projektu scaleniowego gruntów wsi Szystów gm. Werba pow. Włodzimierskiego niniejszem ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w danej wsi.

Okręgowy Urząd Ziemski.

111.

Ogłoszenie

o zarejestrowanych Stowarzyszeniach i Związkach.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 7-VIII. 28 r. wciągnięto do rejestru Stow. i Związków Woj. Woł pod Nr. 691 i Stow. pod nazwą T-wo dla prowadzenia szkoły handlowej z siedzibą w Krzemieńcu pow. Krzemienieckiego.

Na mocy decyzji Woj. Woł. z dnia 31-VII r. b. wciągnięto do rejestru Stow. i Związków Woj. Woł. pod Nr. 692 Stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej we wsi Nowomalinie" z siedzibą we wsi Nowomalinie gm, Nowomalin pow. Zdołbunowskiego.

Na mocy decyzji Wojew. Woł. z dnia 31 VII r. b. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł. pod № 693 Stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze w Staszicowie" z siedzibą we wsi Staszicowo gm. i pow. Zdołbunowskiego.

Na mocy decyzji Wojew. Woł. z dnia 13. VIII. r. b. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Wojew. Woł. pod № 694 Stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze w Płaszowej" z siedzibą w Płaszowej. gm. Tesłuhów pow. dubieńskiego.

Na mocy decyzji Woj. Woł. z dnia 13 VIII. r. b. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł. pod № 695 Stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej w Osowie" z siedzibą w Osowie gm. Stydyńskiej pow. Kostopolskiego.

Na mocy decyzji Wojew. Woł. z dnia 16-VIII r. b. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł. pod № 696 Stowarzyszenie pod nazwą: „Ukraińskie Kulturalno Oświatowe Stowarzyszenie Osnowa" z siedzibą w Kowlu pow. Kowelskiego.

Na mocy decyzji Wojew. Woł. z dn. 13-VII r. b. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł. pod № 697 Stowarz. pod nazwą „Kółko Rolnicze Jedność" z siedzibą w Chotiaczowskiej gminie w os. Piatydnie pow. Włodzimierskiego.

Na mocy decyzji Wojew. Woł z dnia 13. VIII. r.b. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł. pod № 698 Stow. z siedzibą w Bożkiewiczach gm. Młynów pow. dubieńskiego, pod nazwą „Kółko Rolnicze Placówka".

Na mocy decyzji Wojew. Woł. z dnia 13-VIII r. b. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł. pod Nr 699 Stow. pod nazwą: „Kółko Rolnicze w Zastawiu" z siedzibą w Zastawiu gm. Mizocz pow. Zdołbunowskiego.

Na mocy decyzji Wojew. Woł. z dnia 13 VIII r. b. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł. pod Nr. 700 Stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze Świt" z siedzibą w Kainówce gm. Kniahinin pow. dubieńskiego.

Na mocy decyzji Wojew. Woł. z dn. 13-VIII r. b. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł pod Nr. 701 Stow. pod nazwą: „T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej w Maciejowie" z siedzibą w m. Maciejów pow. Kowelskiego.

Na mocy decyzji Wojew. Woł. z dnia 18 VIII r. b. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł. pod N. 702 Stow. pod nazwą: „Stow. Akademików Żyd. Łucczan" z siedzibą w Łucku

Na mocy decyzji Woj. Woł. z dnia 18-VIII r.b. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł. pod Nr. 703 Stow. pod nazwą: I-szy Łucki Klub Szachowy" z siedzibą w Łucku pow. Łuckiego.

Na mocy decyzji Wojew. Woł. z dn. 30-VIII r. b. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł. pod Nr. 704 Stow. pod nazwą: „Bibljoteka żyd. im. I. Pereca w Nowej Wyżwie" z siedzibą Nowa Wyżwa gm. Siedliszcze pow. Kowelskiego.

Na mocy decyzji Woj. Woł. z dnia 29.VIII r. b. wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Zw. Woj. Woł. pod Nr. 705 Stow. „Kółko Rolnicze Ognisko Oświaty" z siedzibą w Wielkiej Milczy gm. Werba pow. Dubieńskiego.

Na mocy decyzji Wojew. Woł. z dnia 31.VIII r. b. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł pod Nr. 706 Stow. pod nazwą: „Klub czeski w Hulczy Czeskiej" z siedzibą w Hulczy Czeskiej gm. Zdołbica pow. Zdołbunowskiego.

112.

Okólnik

Wojewody Wołyńskiego

№ 22 z 31 lipca 1928 r. (№ 2368-Pr.)

w przedmiocie pokwitowania doręczeń pism urzędowych.

Do

Wszystkich Panów Starostów Powiatowych Województwa Wołyńskiego.

W celu dalszego uproszczenia pracy w podległych mi Urzędach oraz zmniejszenia obiegu spraw — zarządzam co następuje:

Z treści art. 23 ustawy postępowania administracyjnego z dn. 22.III 1928 r. (D. U. R. P. № 36 poz. 341) wynika, że wszelkie pisma urzędowe winny być doręczane za pokwitowaniem i zasady tej należy bezwzględnie przestrzegać.

Kwestja pokwitowań przy doręczaniu bezpośredniem, t. j. w urzędzie staje się samą przez się zamkniętą.

Przy doręczaniu poza urzędem o czem traktuje art. art. 24 — 31 poprzednio wskazanego postępowania należy na przepisy w tych artykułach wyszczególnione zwracać baczną uwagę i w praktycznem zastosowaniu ściśle się do nich stosować.

Dla kategorji pokwitowań decyzyj pozytywnych (orzeczeń, zarządzeń) doręczeń dokumentów poza urzędem, a także wszelkich powiadomień i wyjaśnień urzędowych, ustalam zasadę, że pokwitowania te, władze doręczające t.j. urzędy gminne i magistraty przechowują u siebie w aktach.

W związku z tem wyda Pan Starosta podległym sobie urzędnikom zarządzenie, by w tych sprawach nie żądali od władz doręczających zwrotu pokwitowań. Również należy wydać odpowiednie instrukcje urzędom gminnym (magistratom).

Wojewoda
(—) *H. Józewski.*

113.

Okólnik

Wojewody Wołyńskiego № 24.

z 30 sierpnia 1928 r. (№ 2641-Pr.)

w sprawie interpretacji art. 76 rozp. Prez. R.P. z 22.III 1928 r. o postępowaniu administracyjnem.

Do

wszystkich Panów Starostów Powiatowych Województwa Wołyńskiego.

W sprawie pouczania stron o przysługującem im prawie odwołania się od orzeczeń władz administracyjnych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem № 155 z dnia 21 sierpnia r.b. № OL. 1179-1-28 udzieliło następujących wyjaśnień:

Rozporządzenie o postępowaniu administracyjnem zostało opracowane m. in. pod tym kątem widzenia, ażeby we wzajemnych stosunkach między władzami, a osobawi interesowanemi, z jednej strony zabezpieczyć interes publiczny, z drugiej strony pójść na rękę szerokim sferom interesantów załatwiających sprawy w urzędach w stopniu jaknajwiększym, o ile to tylko z wymaganiami interesu publicznego dało

się pogodzić. Dla osób interesowanych otrzymujących decyzje urzędów, niewątpliwie bardzo ważną kwestją jest należyte pouczenie o środkach prawnych, podane w sposób jasny tak, ażeby interesant nie obznajmiony dokładnie z prawem wiedział, czy i na jakiej drodze deczję tę może zaskarżyć. Używane dawniej w praktyce adminisracyjnej objaśnienie, że „decyzja niniejsza jest ostateczna" — nie uwzględniało niewątpliwie w dostatecznej mierze interesów stron, które na podstawie takiego objaśnienia wprowadzone w błąd dowiadywały się nieraz po niewczasie, iż przeciw temu „ostatecznemu" orzeczeniu miały jeszcze możność wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Również objaśnienie, że „decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji" nie wiele w tym względzie polepszyło. Jakkolwiek bowiem pod względem prawnym objaśnienie takie było trafniejsze od objaśnienia poprzednio używanego, to jednak i takie objaśnienie mogło wprowadzić w błąd osoby interesowane nie znające się na subtelności określeń prawnych, i na różnicy postępowania „w administracyjnym toku instancji" a postępowania sądowo-administracyjnego.

Z tych względów przy opracowaniu nowych przepisów dotyczących formy zewnętrznej i treści decyzyj władz, któremu to tematowi rozporządzenie o postępowaniu administracyjnem poświęciło osobny rozdział, uznano, za słuszne nadać objaśnieniu o środkach prawnych taką formę, któraby informowała osoby interesowane zupełnie dokładnie i wykluczała jakiekolwiek błędne rozumienie. Stąd w ust. 2 art. 76 przewidziano, że w decyzjach, które są ostateczne w administracyjnym toku instancji należy zwrócić osobno uwagę strony na to, że fakt, iż decyzja jest „ostateczna" nie uwłaszcza jednak prawu strony do ewent. wniesienia skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego. Niewątpliwie forma, jaką ust. 2 art. 76 nadał temu objaśnieniu nie jest doskonała. Stało się to dlatego, ponieważ ustawodawca nie mógł na władze orzekające nakładać obowiązku informowania stron w sposób pozytywny, czy w danym wypadku skarga do sądu administracyjnego przysługuje czy też nie. O tem może decydować tylko sam sąd administracyjny. Ustawodawca ujmuje zatem ust. 2 art. 76 w sposób warunkowy mówiąc o „możliwych" uprawnieniach do wniesienia skargi.

Praktycznie biorąc jednak takie objaśnienie w porównaniu z dawniejszą formą objaśnień zapewnia duże korzyści stronie nieobeznanej ze stanem prawnym, ponieważ zwraca jej uwagę na instytucję sadownictwa administracyjnego, stojącego poza organizacją instancyj administracyjnych.

Wobec tego polecam wydać odpowiednie zarządzenie, ażeby w decyzjach głównych, które są dla sprawy ostateczne, objaśnienie dotyczące środków prawnych brzmiało jak następuje: *„decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji, co nie wyklucza ewentualnego uprawnienia do wniesienia skargi do Najwyższego Trybunału administracyjnego"*.

Wojewoda
(—) *H. Józewski*

Ruch służbowy

w Urzędzie Wojewódzkim i podległ. urzędach I instancji.

Wojewoda

przyjął:

Winka Leona w charakterze kontraktowego prac. XII gr. upos. w Urzędzie Wojewódzkim z dniem 15 sierpnia r. b.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Ogłoszenie przetargu

na budowę koszarek i zabudowań gospodarczych.

Wołyński Urząd Wojewódzki Dyrekcja Robót Publicznych w Łucku rozpisuje na dzień 5 września rb. godz. 13 powtorny przetarg publiczny w lokalu Dyrekcji na budowę koszarek i zabudowań gospodarczych:

w pow. Łuckim na drodze pań. № 6/4 km. 39—1 kosz.
„ Kowelskim „ „ № 6 km. 170—1 kosz.

Oferty na piśmie, sporządzone w myśl przepisów Min. Rob. Publ. należy składać w Dyrekcji na każdą jednostkę przetargową osobno do godz. 12 dn. 5 września z podaniem cen jednostkowych i sumarycznych oddzielnie na materjały i oddzielnie na robociznę i z dowodem złożenia wadjum w wysokości 5% od oferowanej sumy.

Otwarcie ofert nastąpi tegoż dnia o godz. 13.

Dyrekcja zastrzega sobie prawo wyboru oferenta, wyłączenia niektórych jednostek lub dostawy materjałów z przetargu.

Wszelkich informacji udziela się w godzinach urzędowych w Oddziale Drogowym Dyrekcji, gdzie są do nabycia po wpłaceniu 5 zł. komplety ślepych kosztorysów i planów oraz warunki przetargu.

Dyrekcja Robót Publicznych w Łucku.

Ogłoszenie przetargu

na wykonanie części kanału meljoracyjnego.

Wołyński Urząd Wojewódzki Dyrekcja Robót Publicznych ogłasza przetarg publiczny na wykonanie części kanału meljoracyjnego rzeki Bug — jeż. Pulemieckie w pow. Lubomelskim wraz z potrzebnemi mostami i śluzami na przestrzeni około 2,5—3.5 km.

Przetarg odbedzie się w dniu 14 września 1928 roku o godz. 10-tej rano w lokalu Dyrekcji Robót Publicznych w Łucku przy ul. Jagiellońskiej Nr. 22.

Pisemne oferty winne być złożone w tymże dniu do godziny 10-tej w kancelarji Ogólnej Dyrekcji, łącznie z pokwitowaniem Kasy Skarbowej na wpłacone wadjum przetargu w wysokaści 5% ofertowanej sumy.

W ofercie winien być podany minimalny termin, w którym firma podejmuje się wykonać objętą niniejszym przetargiem robotę.

Ogólne warunki i ślepy kosztorys otrzymać można w Dyrekcji Robót Publicznych w Łucku pokój Nr. 2 za zwrotem kosztów sporządzenia odpisów.

Tam również można przejrzeć od godz. 12-tej do 14-tej ogólne i techniczne warunki wykonania ro-

bót przez przedsiębiorców, projekt robót, projekt umowy oraz ogólne przepisy Ministerstwa Robót Publicznych o przetargach, które dla oferenta są obowiązujące.

Urząd Wojewódzki Dyrekcja Robót Publicznych zastrzega sobie prawo wyboru oferenta, uzależniając to od fachowych i finansowych zdolności przedsiębiorstwa, oraz prawo zredukowania ilości robót lub nawet zupełnego ich zaniechania.

Wołyński Urząd Wojewódzki
Dyrekcja Robót Publicznych.

Ogłoszenie rozprawy wodnej.

Niniejszem zawiadamia się wszystkich zainteresowanych, że dnia 22 września 1928 r. o godz. 11 odbędzie się dochodzenia komisyjne wodno-prawne w myśl Ustawy Wodnej z dnia 29 września 1922 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 102 poz. 936) wsprawie ustalenia sposobu użytkowania wody rzeczki bez nazwy w miejscowości Czaruków gm. czarukowskiej powiatu Łuckiego. Objekta wodne są własnością Pawła Piwczuka.

Projekt techniczny i opis przedsiębiorstwa jest do przejrzenia w Starostwie (Państwowym Zarządzie Drogowym) w Łucku w godz. od 11 do 13-tej, gdzie należy również wnosić w terminie przepisanym t. j. do dnia 21 września 1928 r. lub w czasie dochodzenia komisyjnego na miejscu podania, lub protokólarne oświadczenia przeciwko udzielaniu pozwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymywania urządzeń zabezpieczających, lub wypłaty odszkodowań.

Równocześnie zawiadamia się, że zainteresowani, którzy we wskazanym terminie lub podczas samego dochodzenia komisyjnego nie wniosą żadnych zarzutów przeciwko udzieleniu zezwolenia, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowań, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta Powiatowy
(—) Jerzy Bonkowicz-Sittauer.

Statut

Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu Włodzimierskiego we WŁODZIMIERZU.

I. Organizacja Kasy.

A. Nazwa, siedziba, firma, terytorjalny zakres działania oraz cel kasy.

§ 1.

Komunalna Kasa Oszczędności Powiatu Włodzimierskiego — zorganizowana jest pod powyższą nazwą z siedzibą we Włodzimierzu przez Związek Komunalny powiatu Włodzimierskiego.

Nazwa powyższa stanowi równocześnie firmę Kasy a wymieniony Związek jest związkiem poręczającym tej Kasy.

Terytorjalny zakres działania Kasy powyższej stanowi obszar powiatu Włodzimierskiego.

§ 2.

Komunalna Kasa Oszczędności Powiatu Włodzimierskiego posiada odrębną osobowość prawną i w granicach statutu niniejszego korzysta z uprawnień, przyznanych komunalnym kasom oszczędności rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 339).

Kasie tej służy prawo otwierania zbiornic oraz prawo otwierania oddziałów na podstawie uchwały stanowiącego organu związku poręczającego i za zgodą Władzy Nadzorczej

§ 3.

Zadaniem Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu Włodzimierskiego jest ułatwić gromadzenie oszczędności i ich oprocentowanie oraz uprzystępniać ludności tani kredyt.

§ 4.

Związek Komunalny powiatu Włodzimierskiego, jako związek poręczający Kasę, ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność za wszelkie zobowiązania Kasy.

Związek poręczający przyznał tejże Kasie sumę 3000 zł. (trzy tysiące złotych) na pokrycie wydatków, połączonych ze zorganizowaniem i uruchomieniem Kasy, na Kapitał Zakładowy sumę 5000 (pięć tysięcy) zł. tytułem dotacji bezzwrotnej oraz zobowiązał się do dopłaty odpowiednich kwot dalszych, o ile wspomniane powyżej wydatki przekroczą preliminowaną sumę.

B. Skład, sposób wyboru i odwołania tudzież kompetencje organów Kasy i jej Komisji Rewizyjnej.

§ 5.

Organami Kasy są:
1) Rada Kasy, jako organ posiadający prawo stanowienia w sprawach Kasy;
2) Zarząd Kasy, jako organ wykonawczy.

§ 6.

Rada Kasy jest ciałem kolegjalnem składającem się z 3-ch (trzech) członków. Członkami Rady Kasy mogą być tylko osoby, posiadające prawo wybieralności do Rad gmin wiejskich lub miejskich na obszarze Państwa. Członków Rady Kasy wybiera na lat trzy stanowiący organ Związku poręczającego; wszyscy członkowie muszą być wybrani z grona organu stanowiącego Związku poręczającego.

Z pośród swych członków wybiera Rada Kasy zwykłą większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę.

Ustępujący członkowie Rady mogą być ponownie wybrani.

Zmiana składu lub kadencji organu stanowiącego związku poręczającego powoduje równocześnie utratę mandatów wszystkich członków Rady oraz sprowadza konieczność wyboru nowych członków w miejsce ustępujących.

Ustępujący członkowie powinni pełnić swe obowiązki aż do czasu ukonstytuowania się Rady w nowym składzie.

§ 7.

Zarząd Kasy stanowi Naczelnik Zarządu wybierany na lat trzy przez Radę Kasy.

Równocześnie z wyborem Naczelnika Zarządu Rada Kasy naznacza jego zastępcę.

Naczelnikiem może być wybrany płatny kierownik biur lub dyrektor Kasy.

§ 8.

Równocześnie nie można być członkiem Rady i Zarządu Kasy.

W miejsce członka Rady Kasy, który przyjął wybór do Zarządu Kasy, wybiera organ stanowiący związku poręczającego inną odpowiednią osobę (§ 6 niniejszego statutu) na członka Rady, a w miejsce członka Zarządu Kasy, który przyjął mandat członka Rady Kasy, wybiera Rada Kasy innego członka do Zarządu.

Członkowie Rady i Zarządu Kasy nie mogą wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały Rady Kasy.

§ 9.

Rada Kasy wyraża wolę swoją w formie uchwał.

Uchwałom Rady Kasy zastrzega się przedewszystkiem:

a) ustanawianie regulaminów czynności własnych, jej komisji oraz czynności Zarządu Kasy;

b) wybór i odwołanie Zarządu Kasy;

c) nabywanie realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów (pracowników) Kasy oraz nabywanie i budowę realności dla własnego użytku z kapitału zasobowego;

d) zbywanie i obciążenie majątku Kasy, przyjmowanie na jej rzecz darowizn i zapisów oraz obejmowanie zarządów fundacji;

e) odstąpienie od sporów prawnych tudzież zatwierdzenie ugód w tych sporach prawnych, ustanawianie zastępców prawnych Kasy;

f) postanawianie o wnioskach, jakie imieniem Kasy mają być przedkładane związkowi poręczającemu w sprawach Kasy, a w szczególności w sprawie otwierania na terytorjum

tegoz związku oddziałów i zbiornic jak również organizowania zakładów zastawniczych (lombardów);

g) ustanawianie zasad co do sposobu zawiadywania i użytkowania majątku Kasy oraz co do administracji wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

h) ustalanie preliminarzy Kasy oraz przyzwalanie na wydatki preliminarzem nieprzewidziane;

i) przyjmowanie do wiadomości sprawozdań Zarządu Kasy, rocznych zamknięć rachunkowych tudzież bilansów Kasy oraz przedkładanie ich związkowi poręczającemu (§ 29 statutu niniejszego);

j) postanowianie o użyciu funduszu zasobowego w granicach ustawowych i stawianie wniosków o rozdziale zysków, powstałych z obrotów Kasy;

k) postanawianie w granicach ustalonych statutem niniejszym o wnioskach Zarządu w sprawie zaciągania pożyczek;

l) ustalanie na wniosek Zarządu dopuszczalnej najwyższej wysokości wkładów, tudzież terminów wypowiadania tychże oraz wysokości i początku obowiązywania każdoczesnej stopy procentowej, tak w stosunku do dłużników Kasy jak i jej wierzycieli, z prawem upoważnienia Zarządu do czynienia w poszczególnych przypadkach odchyleń od ustalonych w powyższym wzdlędzie zasad;

ł) ustanawianie regulaminów wewnętrznych oraz instrukcyj dla Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, obowiązujących również klijentelę Kasy co do sposobu załatwiania spraw;

m) udzielanie upoważnień do podpisywania firmy Kasy oraz dokumentów, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, udzielanie pełnomocnictw, upoważniających do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, jako też udzielanie kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania tudzież upoważnień do podpisywania w tym zakresie firmy oraz wspomnianego rodzaju dokumentów;

n) ustalanie rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do ustalonych stanowisk, mianowanie płatnych kierowników biur i dyrektorów Kasy;

o) ustanawianie wynagrodzenia stale w Kasie zatrudnionych członków Zarządu Kasy oraz ewentualne przyznawanie ramuneracji dla członków Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy za prace ponad obowiązkowe;

p) postanawianie przepisów służbowych (pragmatyki służbowej) dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy oraz ustalanie statutu emerytalnego dla tychże;

r) postanawianie o przepisach dyscyplinarnych dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, określenie władz dyscyplinarnych tudzież wybór i określenie ich kompetencyj;

s) wydawanie opinji i występowanie na wniosek Zarządu z wszelkiemi wnioskami do władz w sprawach Kasy;

t) wystąpienie do organu stanowiącego związku poręczającego z wnioskiem o ewentualną likwidację Kasy;

u) ustalanie projektów zmian statutowych;

w) określanie w granicach statutu niniejszego przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy.

§ 10.

Posiedzenia Rady Kasy zwołuje Przewodniczący, a w razie przeszkody jego zastępca w miarę potrzeby co najmniej jednak dwa razy na kwartał.

Rada Kasy musi być nadto zwołana na żądanie organów związku poręczającego, Władzy Nadzorczej, Zarządu Kasy lub też na pisemny wniosek conajmniej jednego członka Rady z podaniem spraw, które mają być pomieszczone na porządku dziennym.

Zwołanie Rady Kasy poza przypadkami naglemi nastąpić powinno conajmniej na dwa dni przed terminem posiedzenia za pomocą pisemnego zaproszenia z podaniem porządku obrad lub też w drodze ustnego zapowiedzenia posiedzenia.

Zaproszenie pisemne doręczone być powinno za potwierdzeniem odbioru, zapowiedzenie ustne potwierdzone być powinno protokularnie.

Przewodniczący Rady otwiera i zamyka posiedzenie Rady oraz kieruje jej obradami.

§ 11.

Członkowie Rady Kasy obowiązani są uczęszczać regularnie na posiedzenia Rady Kasy.

Członek, który bez usprawiedliwienia opuścił trzy kolejnych lub sześć choćby niekolejnych posiedzeń Rady Kasy może być pozbawiony mandatu z mocy uchwały organu stanowiącego związku poręczającego na wniosek Rady Kasy. Od tej uchwały nie służy zainteresowanemu prawo odwołania.

Poza przypadkami przewidzianemi § 8 ust. 2 statutu niniejszego i w ustępie powyższym członkowie Rady Kasy ulegają z samego prawa zawieszeniu w czynnościach oraz tracą mandat w tych samych przypadkach i z temi samemi skutkami co członkowie organu stanowiącego związku poręczającego Kasę.

Członkowie Rady Kasy sprawują swe czynności bezpłatnie, mogą jednak otrzymać zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za obecność na posiedzeniach podług zasad ustalonych dla członków organu stanowiącego związku poręczającego.

Członkowie Rady Kasy obowiązani są dochować tajemnicy co do prowadzenia interesów, stosunków kredytowych i sposobów wytwórczości zawodowej klijentów Kasy.

§ 12.

Rada Kasy zdolna jest do powzięcia uchwał oraz do dokonywania wyborów, jeżeli na posiedzeniu obecna jest więcej, niż połowa statutowej liczby członków Rady.

Wyjątek od powyższej zasady zachodzi w przypadku, gdy idzie o powzięcie uchwał w sprawie:

a) zbycia nieruchomości lub zaciągnięcia pożyczki;

b) wniosków o otwieranie na terytorjum związku poręczającego oddziałów i zbiornic jak również o organizowanie zakładów zastawniczych (lombardow),

c) ustalanie rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do odnośnych stanowisk,

d) wyboru Zarządu i Komisji Kasy,

e) mianowania kierowników biur i dyrektorów Kasy oraz przyznawanie remuneracji członkom Zarządu i pracownikom (funkcjonarjuszom) Kasy,

f) ustalanie regulaminów i preliminarzy Kasy,

g) określania przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy,

h) uchwalanie projektów zmian statutowych.

W każdym z powyższych przypadków Rada Kasy może powziąć uchwałę większością $^{2}/_{3}$ głosów obecnych, jeżeli na posiedzeniu obecni są wszyscy członkowie Rady. O ile na dwóch kolejno zwoływanych posiedzenia h nie stawi się wymagana ilość członków Rady—Naczelnik Zarządu Kasy powinien o tem zawiadomić związek poręczający, którego oragan wykonawczy może spowodować zwołanie ponownego posiedzenia z tym samym porządkiem obrad. Do ważności uchwał zwołanego w ten sposób posiedzenia wystarczy obecność więcej niż połowy statutowej liczby członków Rady.

§ 13.

Uchwały Rady Kasy zapadają większością głosów członków, biorących udział w głosowaniu.

W razie równości głosów wniosek upada; w razie równości głosów przy wyborach, rozstrzyga los wyciągnięty przez przewodniczącego.

Głosowanie jest jawne. Na żędanie jegnego z członków obecnych musi być zarządzone głosowanie imienne lub tajne. Przy wyborach oraz sprawach personalnych głosowanie jest tajne.

§ 14.

Członek Rady Kasy powinien wstrzymać się od głosowania we wszystkich sprawach, w których jest osobiście zainteresowany.

Jeżeli Rada Kasy z powyższego powodu stanie się niezdolną do powzięcia uchwal, natenczas uchwałę Rady Kasy zastąpi uchawa organu stanowiącego związku poręczającego.

Członkowie Zarządu Kasy obowiązani są uczęstniczyć w posiedzeniach Rady Kasy. Na posiedzeniach tych służy im głos doradczy poza koleją mówców.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy mogą być powoływani na posiedzenia Rady celem udzielenia potrzebnych wyjaśnień względnie referowania spraw.

§ 15.

Rada Kasy może do poszczególnych spraw wybrać ze swego grona Komisję.

Na posiedzeniach tych Komisji przewodniczy Przewodniczący Rady, lub jego zastępca. W przypadkach, gdy chodzi o sprawy osobiste tych ostatnich lub gdy wymienieni zrzekną się przewodnictwa. Komisja wybiera przewodniczącego ze swego grona.

§ 16.

Z każdego posiedzenia Rady Kasy spisuje się protokuł. Do protokułu wpisuje się nazwiska obecnych na posiedzeniu: przewodniczącego, piszącego protokuł, członków Rady, członków Zarządu Kasy, pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy,

porządek dzienny, zgłoszone wnioski i powzięte uchwały w dosłownem brzmieniu z podaniem liczby głosów „za" i „przeciw" oraz liczby wstrzymujących się od głosowania, a przy wyborach liczbę głosów, oddanych na poszczególnych kandydatów, wreszcie nazwiska członków Rady, którzy nie usprawiedliwili swego nieprzybycia na posiedzenie.

Protokół, który sporządza się w toku posiedzenia, powinien być najpóźniej na następnem posiedzeniu Radzie Kasy odczytany i przyjęty oraz podpisany przez przewodniczącego, przez piszącego protokuł oraz przez jednego członka Rady.

§ 17.

Do zakresu działania Zarządu Kasy należy przedewszystkiem:

a) zarządzanie majątkiem i sprawami Kasy według zasad statutu niniejszego i przepisów ustanowionych przez Radę Kasy.

b) kierownictwo administracja Kasy oraz nadzór nad administracją jej osobnych urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów),

c) sporządzanie preliminarza przychodów i rozchodów Kasy, przedstawianie Radzie Kasy rocznych zamknięć rachunkowych, bilansów i sprawozdań Kasy,

d) postanawianie o nabyciu na licytacji nieruchomości obciążonych pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy,

e) nadzór zwierzchni nad pracownikami (funkcjonarjuszami) Kasy oraz nad prowadzeniem rachunkowości Kasy,

f) staranie się o należyte użycie wkładów i odpowiednie ich ulokowanie, jako też o należyty obrót pieniędzy i prowadzenie wszystkich operacji Kasy z zachowaniem statutu i przepisów obowiązujących,

g) mianowanie pracowników (funkcjonarjószów) Kasy na ustalone przez Radę Kasy stanowiska służbowe w tych przypadkach, w których to mianowanie nie jest zastrzeżone Radzie, jako też przyjmowanie i oddalanie pracowników kontraktowych;

h) stanowienie uchwał w sprawach Kasy z upoważnienia Rady Kasy w przypadkach i warunkach, określonych wewnętrznym porządkiem (regulaminem) czynności Kasy;

i) wyznaczanie dni i godzin przyjmowania klijentów oraz urzędowania dla Zarządu, pracowników i Kasy;

j) przygotowywanie wniosków na posiedzenia Rady Kasy i wykonanie jej uchwał;

k) załatwianie wszelkich innych czynności statutem Radzie Kasy lub innym jej organom wyraźnie nie zastrzeżonych.

§ 18.

Przepis ustępu 5-go § 11 niniejszego statutu, ma odpowiednie zastosowanie również do członków Zarządu Kasy.

Do członków Zarządu, sposobu obradowania, stanowienia uchwał i odbywania posiedzeń mają odpowiednie zastosowanie odnośne przepisy § § 10—16 statutu niniejszego.

Powołanie na Urząd Naczelnika Zarządu i jego zastępcy wymaga zatwierdzenia ze strony organu wykonawczego związku poręczającego.

§ 19.

Kierownictwo bieżących czynności Kasy sprawuje Naczelnik Zarządu Kasy względnie jego zastępca. Jest on równocześnie naczelnym zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy.

Naczelnikowi Zarządu Kasy służy do dni 7-miu prawo sprzeciwu co do uchwał i prawo wstrzymania wykonania zarządzeń Rady Kasy w przypadkach następujących jeżeli uchwały te względnie zarządzenia;

a) sprzeciwiają się obowiązującym przepisom prawnym,

b) mogą być dla Kasy szkodliwe pod względem materjalnym lub moralnym,

c) są niewykonalne,

z obowiązkiem niezwłocznego zwrócenia się w tych sprawach o decyzję do organu wykonawczego związku poręczającego Kasę.

Naczelnik Zarządu zastępuje Kasę na zewnątrz wobec urzędów publicznych i osób trzecich, prowadzi w jej imieniu korespondencję i podpisuje za nią pisma, dokumenty i ogłoszenia.

Firma Kasy oraz dokumenty. mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, jak nie mniej pełnomocnictwa upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, muszą być oprócz tego podpisane przez jednego, upoważnionego do tego przez Radę członka Rady Kasy i opatrzone pieczęcią Kasy.

Na zasadzie uchwały Rady Kasy Zarząd Kasy może aż do odwołania kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów udzielić prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania. Prawem tem można również objąć upoważnienie do podpisywania w tym zakresie firmy Kasy oraz dokumentów, z których ma powstać obowiązek prawny Kasy. W tym ostatnim przypadku koniecznym jest jednak zawsze nadto podpis Naczelnika Zarządu.

§ 20.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy nie mogą być członkami Rady Kasy ani Komisji Rewizyjnej Kasy. Nie mogą oni wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy ani też poręczyciela.

Przepis ustępu 5-go § 11 statutu niniejszegp, ma również do pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy odpowiednie zastosowanie.

Prawa i obowiązki pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy określają przepisy służbowe i uposażeniowe, wydane z upoważnienia Rady przez Zarząd Kasy. Przepisy takie dla kierowników biur Kasy uchwala Rada Kasy.

§ 21.

Związek poręczający sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej.

Komisja Rewizyjna jest organem kolegjalnym i składa się z 3-ch członków, których wybiera i odwołuje organ stanowiący związku poręczającego.

W skład Komisji Rewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie Rady ani Zarządu Kasy, ani też pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy; natomiast mogą być do tej komisji powoływane nie wchodzące w skład organów lub personelu pracowników (fnnkcjonarjuszów) Kasy osoby z pośród lub z poza grona organu stanowiącego związku poręczającego, zwłaszcza rzeczoznawcy, a to bądź z głosem stanowczym, jako jej członkowie, bądź z głosem doradczym, jako jej asesorzy.

Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą pozostawać w stosunku osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały organu stanowiącego związku poręczającego.

Przepis ustępu 5-go § 11 statutu niniejszego odpowiednio obowiązuje również członków Komisji Rewizyjnej.

Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej jest każdorazowy przewodniczący organu wykonawczego związku poręczającego.

Uchwały Komisji Rewizyjnej zapadają większością głosów pełnej liczby jej członków. Do ważności zaś uchwał niezbędną jest obecność $^2/_3$ członków Komisji Rewizyjnej. Uchwały te powinny być protokułowane. Protokuł podpisuje przewodniczący i jeden z członków Komisji Rewizyjnej.

Pozatem do członków Komisji Rewizyjnej, do obrad i do posiedzeń tej Komisji mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 10, 11, 14 ust. 1, 2 i 4 i § 16 statutu niniejszego.

§ 22.

Obowiązkiem Komisji Rewizyjnej jest zbadanie rocznego sprawozdania z działalności Kasy i zamknięcia rachunków Kasy, złożonego związkowi poręczającemu przez Radę Kasy a nadto sprawdzanie stanu Kasy przynajmniej raz na kwartał.

Tok i sposób dokonywania rewizji określa osobny porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez organ stanowiący związku poręczającego.

Komisja Rewizyjna uprawniona jest też przeprowadzać niespodziane rewizje Kasy oraz wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów)t

W celu wykonania powyższych czynności wolno Komisji Rewizyjnej żądać od Rady i Zarządu Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) wszelkich potrzebnych wyjaśnień, aktów, kżiąg kasowych, zapisów i dowodów, oraz zwiedzać i badać wszelkie urządzenia Kasy.

Ze swych czynności składa Komisja Rewizyjna sprawozdanie organowi stanowiącemu związku poręczającego, przesyłając jednocześnie odpisy organowi wykonawczemu tegoż związku przy dołączeniu odpisów dla Rady i Zarządu Kasy.

§ 23.

Ogłoszenia Kasy wywieszane będą na widok publiczny w lokalu urzędowym Kasy oraz jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) — jako też w lokalu urzędowym jej związku poręczającego.

II. Majątek i fundusze Kasy.

§ 24.

Majątek Kasy stanowi majątek osobny, oddzielony prawnie od majątku związku poręczającego i osobno administrowany. Majątkiem tym odpowiada Kasa za zobowiazania, jakie jako osoba prawna zaciągnęła względem wkładców i innych wierzycieli.

Fundusze, należące do majątku Kasy lub jej powierzone, nie mogą być łączone z funduszami związku poręczającego i powinny być odrębnie administrowane.

§ 25.

Kasa jest obowiązana posiadać względnie zebrać fundusz zasobowy, przeznaczony przedewszystkiem na pokrycie ewentualnych strat Kasy.

Fundusz zasobowy tworzy się z corocznych zysków Kasy; mogą też być przeznaczone na fundusz zasobowy bezzwrotne dotacje związku poręczającego, zapisy itp.

Fundusz zasobowy gromadzić należy do czasu, póki wraz z narosłemi procent mi nie osiągnie wysokości conajmniej 10% sumy wkładów oszczędnościowych. W tej wysokości powinien fundusz ten być nadal utrzymywany.

Gdy fundusz zasobowy wynosić będzie więcej, niż 5% wkładów oszczędnościowych, to połowa zysków Kasy może być użyta na cele użyteczności publicznej. Jeżeli fundusz wynosi 10% wkładów, to zyski Kasy mogą być w całości użyte na cele użyteczności publicznej.

Dla określenia wysokości funduszu zasobowego miarodajną jest w obu powyższych przypadkach suma wkładów oszczędnościowych, z tego roku obrachunkowego, w którym ta suma była najwyższa, licząc od dnia zatwierdzenia statutu niniejszego.

Na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem Władzy Nadzorczej może Kasa nabywać i budować z funduszu zasobowego realności dla własnego użytku. Pozatem fundusz zasobowy lokowanym może być tylko w sposób przewidziany w § 46 punkrach 1—4 oraz 10 statutu niniejszego, przyczem o wyborze tych sposobów lokaty decyduje Rada Kasy.

§ 26.

Dla zabezpieczenia funduszu zasobowego powinna Kasa posiadać względnie utworzyć nadto osobny fundusz wyrównawczy na pokrycie ewentualnych strat kursowych, wynikłych z obliczenia kursu walorów, znajdujących się jako część stanu czynnego w funduszach Kasy.

Fundusz wyrównawczy tworzy się wyłącznie z wykazanych księgami zwyżek kursowych. Przy obliczaniu w myśl poprzedniego paragrafu procentowej wysokości funduszu zasobowego w stosunku do sumy wkładek oszczędności fundusz ten nie może być doliczany.

§ 27.

Na zabezpieczenie poszczególnych swych operacyj, jako też na własne cele inwestycyjne uprawniona jest Kasa tworzyć również następujące fundusze specjalne:

a) na budowę własnego gmachu.

Fundusze powyższe mogą być tworzone dopiero po zadośćuczynieniu obowiązkom w przedmiocie funduszu zasobowego (§ 25 statutu niniejszego). Przepis o lokacie funduszu zasobowego ma odpopiednie zastosowanie także i do powyższych funduszów.

§ 28.

Rokiem obrachunkowym Kasy jest rok kalendarzowy.

Rachunkowość swoją prowadzi Kasa według systemu księgowości podwójnej.

Rachunkowość kapitału zakładowego, funduszu zasobowego i funduszu wyrównawczego prowadzoną ma być oddzielnie.

Sposób wykonywania bieżącego nadzoru organów Kasy nad czynnościami i rachunkowością Kasy określa porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez Radę Kasy

§ 29.

Najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrachunkowego Zarząd Kasy powinien złożyć Radzie Kasy sprawozdanie z działalności Kasy za bezpośrednio ubiegły rok obrachunkowy wraz z bilansem majątku Kasy i funduszów jej powierzonych oraz zamknięcie rachunkowe wszelkich przychodów i rozchodów Kasy

Sprawozdanie to wraz z bilansem oraz zamknięcie rachunków należy po przyjęciu ich przez Radę Kasy przesłać najpóźniej do czterech miesięcy, licząc od dnia ukończenia się roku obrachunkowego, organowi wykonawczemu związku poręczającego celem powzięcia co do nich uchwały przez organ stanowiący tegoż związku.

W bilansie i zamknięciu rachunkowem walory, mające obieg na giełdzie, powinny figurować podług kursu ostatniego dnia roku obrachunkowego, a te walory, które nie maj takiego obiegu, podług kursu walorów podobnych lub podług ich wartości rynkowej. Inne objekty należy wykazywać w wartości nie przekraczają ej kosztów nabycia. Należności wątpliwe należy zapisać na straty.

Sprawozdanie z działalności wraz z bilansem i projektem rozdziału zysków oraz zamknięcie rachunkowe winny być przedkładane corocznie władzy nadzorczej w ciągu jednego miesiąca po uznaniu ich przez organ stanowiący związku poręczającego oraz podane do wiadomości publicznej w sposób przepisany dla ogłoszeń Kasy § 23 statutu niniejszego)

§ 30.

Kasa obowiązana jest przechowywać księgi wkładek oszczędnościowych przez cały czas swego istnienia, inne księgi przez lat 10; natomiast może ona niszczyć spłacone książeczki oszczędnościowe i inne zapiski z 5-ciu lat wstecz.

Okresy powyższe liczą się od daty odnośnych kwitów, zapisków względnie roku zamknięcia rachunków i ksiąg oraz od daty ostatniego wpisu, uskutecznionego na książeczce.

III. Operacje Kasy.

§ 31.

Kasa uprawniona jest do dokonywania tylko tych rodzajów operacyj, które wyszczególnione są w statucie niniejszym.

Firma i sam zakład Kasy, jako też firma (nazwa) jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) oraz same te urządzenia nie mogą być przedmiotem ani operacyj Kasy, ani też żadnych tranzakcyj ze strony związku poręczającego.

A. Operacje bierne.

§ 32.

Kasa przyjmuje wkłady oszczędnościowe na książeczki oszczędnościowe, które mogą być wystawione na okaziciela lub na imiennie oznaczoną osobę.

Książeczka oszczędnośiowa może opiewać tylko na gotówkę i stanowi dowód posiadania w Kasie wierzytelności w wysokości każdoczesnego jej salda.

Kasa przyjmuje wkłady od osób fizycznych i prawnych nie tylko na ich własny rachunek, lecz także na rachunek osób trzecich.

§ 33.

Kasa nie jest obowiązana przyjmować na książeczki oszczędnościowe wkładów poniżej kwoty 1-go złotego.

Dopuszczalną najwyższą kwotą wkładu na książeczkę oszczędnościową ustala Rada Kasy (§ 9 ust. 2 p. 1 statutu niniejszego).

Kasa nie jest obowiązana przyjmować wkładek oszczędnościowych w następujących przypadkach:

a) gdy wkładka nie dosięga dopuszczalnej statutem niniejszym kwoty wkładki lub sama względnie łącznie z poprzedniemi przekracza ustanowioną tym statutem najwyższą kwotę władów;

b) gdy chodzi o wystawienie książeczki oszczędnościowej na obcą walutę;

c) gdy zgłaszane przez wkładcę warunki Kasa uzna za niedogodne dla siebie;

d) gdy niema widoków na odpowiednie ulokowanie funduszu wkładowego;

e) gdy wkładca już raz dopuścił się nadużycia zaufania Kasy;

f) gdy Kasa stoi przed likwidacją.

§ 34.

Kasa uprawniona jest wypuszczać znaczki oszczędnościowe w cenie niżej od oznaczonej powyżej najniższej kwoty wkładów oraz przyjmować te znaczki, jeżeli razem złączone dają kwotę przewidzianego powyżej, wkładu najniższego. Może również Kasa rozdzielać skarbonki oszczędnościowe i złożone w nich kwoty przyjmować na warunkach wyżej wymienionych jako wkłady na książeczki oszędnościowe.

Jeżeli wkład, złożony na poszczególną książeczkę, osiągnie ustaloną przez Radę Kasy kwotę najwyższą, natenczas nie mo e on być zwiększony przez nowe wpłaty, lecz tylko przez kapitalizowanie się procentów.

§ 35.

Wkładki oszczędnościowe księguje Kasa na tego, na kogo książeczka oszczędnościowa jest wystawiona.

Na pierwszej stronie książeczki zaznacza się numer otworzonego w kasie rachunku, datę wystawienia książeczki i zapis o ewentualnych zastrzeżeniach, a jeżeli książeczka wystawiona jest na imiennie oznaczoną osobę, także nazwisko i imię tej osoby.

Z każdą książeczką oprawiony jest wyciąg statutu niniejszego, dotyczący wkładów oszczędnościowych.

Książeczkę oszczędnościową wystawia Kasa w sposób przepisany dla dokumentów, z których powstaje zobowiązanie Kasy (§ 19 ust. 3 statutu niniejszego).

W braku odmiennego zastrzeżenia każda suma, wpłacona na książeczkę, jest w stosunku do Kasy wierzytelnością tego, na kogo książeczka jest wystawiona.

Każdy wpis lub zastrzeżenie w książeczce oszczędnościowej stwierdzony powinien być poza podpisem skarbnika także podpis kierownika działu oszczędnościowego.

Zapisków lub zastrzeżeń osób prywatnych w książeczkach Kasa nie jest obowiązana uwzględniać, choćby nawet pochodziły od wkładcy, lub osoby, uprawnionej do podejmowania wypłat. Omyłki skreśla się z pisemnem potwierdzeniem na książeczce skreślenia w sposób dla wpisów obowiązujący.

§ 36.

Do umownego przeniesienia wierzytelności, wynikających z książeczki oszczędnościowej, — nawet na imiennie oznaczoną osobę wystawionej, — wystarcza wręczenie tej książeczki nabywcy wierzytelności, i całkowita lub częściowa, wypłata wierzytelności może nastąpić za przedstawieniem książeczki, przyczem Kasa niema obowiązku badać legalności posiadania książeczki, przedstawionej do wypłaty, o ile wypłaty nie uzależniono od pewnych określonych w tym względzie warunków lub o ile utrata książeczki nie została przedtem zgłoszona w Kasie.

O ile chodzi o książeczki, wystawiane na imiennie oznaczoną osobę bez zastrzeżeń co do osób uprawnionych do podnoszenia wkładów, uważa się każdego przedstawiającego książeczkę do wypłaty za prawnego pełnomocnika tej osoby, na którą książeczka jest wystawiona.

§ 37.

Wpłaty mogą być uskuteczniane również bez przedkładania książeczki oszczędnościowej, a mianowicie: drogą przekazów pocztowych, listów pieniężnych, czeków i t. p. Wpisania do książeczki oszczędnościowej uskutecznionych w powyższy sposób wpłat dokonywa Kasa przy najbliższem przedstawieniu jej książeczki oszczędnościowej.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić w drodze pocztowej na koszt i ryzyko wkładcy tylko za poprzedniem nadesłaniem Kasie książeczki, podaniem sposobu przekazania wypłaty oraz adresu wkładcy względnie osoby, na ręce której wypłata ma nastąpić, i za wyraźnem wskazaniem, w jaki sposób i do czyich rąk książeczka ma być zwrócona lub też czy ma zostać zatrzymana do rozporządzenia wkładcy. Wypłata może być dokonana w powyższy sposób na polecenie wkładcy do rąk osoby trzeciej tylko wtedy, jeżeli odpowiednio do polecenia wypłaty się wylegitymuje i jeżeli osnowa zastrzeżeń w księdze zastrzeżeń (§ 38 statutu niniejszego) co do odnośnego wkładu wypłacie takiej się nie sprzeciwia.

Kasa upoważniona jest do potrącania z wkładu poniesionych przez siebie kosztów pocztowych.

Przy wypłacaniu całego kapitału wraz z procentami kasa książeczkę oszczędnościową zatrzymuje i kasuje.

§ 38.

Jeżeli wypłatę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, uzależniono od pewnych określonych warunków, to Kasa musi o tem zapisać do książeczki oszczędnościowej odpowiednie zastrzeżenie. Wypłaty wierzytelności z takich książeczek można uskuteczniać tylko ściśle według osnowy zastrzeżenia.

Łączenie kilku warunków równocześnie jest dopuszczalnem, o ile warunki te wzajemnie się nie wyłączają i nie są sprzeczne ze sobą a określone są w sposób, wykluczający wątpliwość co do sposobu ich dopełnienia. Zastrzeżenia nie mogą się sprzeciwiać przepisom obowiązujących ustaw.

Zastrzeżone warunki mogą wychodzić zarówno od Kasy, jak od wkładcy, i na werunki te musi się zgodzić zarówno Kasa, jak i wkładca.

Wypłata wkładów z książeczek, uwarunkowanych zastrzeżeniami, dokonywaną być może tylko zgodnie z osnową zastrzeżeń. Zastrzeżenie można zmienić lub wycofać. Zapisy o zastrzeżeniach ich zmianie lub cofnięciu należy uwidaczniać nie tylko w samej książeczce, lecz także w odnośnej księdze wkładów, pełną zaś osnowę zastrzeżenia należy wpisać do specjalnej księgi zastrzeżeń, przechowywanej pod zamknięciem.

§ 39.

Jeżeli między niniejszą Kasą a innemi komunalnemi kasami oszczędności i gminnemi kasami pożyczkowo-oszczędnościowemi dojdzie do skutku porozumienie co do wzajemnego przyjmowania wkładów i dokonywania wypłat na wystawione przez siebie książeczki oszczędnościowe, natenczas dojście do skutku takiego porozumienia obowiązany jest Zarząd Kasy podać do publicznej wiadomości w sposób, przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§23 statutu niniejszego.)

§ 40.

Ustalony przez Radę Kasy procent od wkładów, o ile wkładca nie zażąda wypłaty odsetek odlicza się do tychże wkładów, o ile zaś tej wypłaty zażąda, wypłaca się corocznie z upływem roku.

Bieg procentów rozpoczyna się od dnia drugiego następującego po dniu wpłaty i liczy się do dnia przedostatniego poprzedzającego dzień wypłaty.

Oprocentowanie książeczek może być różne w zależności od terminu wypowiedzenia wkładu lub też od zgłoszonych zastrzeżeń albo innego uwarunkowania wypłaty wkładu.

Kasa zastrzega sobie możność wyróżnienia, w drodze premji lub rozlosowywania nagród, pewnych kategoryj książeczek, które Rada Kasy uzna za zasługujące na takie wyróżnienie.

Wysokość i początek obowiązywania ustalonej stopy procentowej od wkładów jak też warunki ewentualnych premji i rozlosowywania nagród Kasa podaje do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 41.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić nawet w przypadkach egzekucji — tylko za jej przedstawieniem.

Wstrzymanie wypłaty wkładów z książeczki oszczędnościowej nastąpić może w przypadkach i w sposób przewidziany w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

§ 42.

W myśl art. 20 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 339) wkłady na książeczki oszczędnościowe Kasy, rządzącej się statutem niniejszym, posiadają charakter funduszów, ulokowanych z bezpieczeństwem prawnem (pupilarnem).

Książeczki oszczędnościowe tej Kasy w myśl art. 20 ust. 2 powyższego rozporządzenia będą przyjmowane przez państwowe względnie komunalne władze, urzędy i zakłady jako wadja przy wszelkich przetargach, jako kaucje akcyzowe i celne, jako kaucje przy zawieraniu umów oraz jako zabezpieczenia pieniężne z innych tytułów wamagane.

Jako wadja i kaucje, składane władzom państwowym, względnie komunalnym urzędom i zakładom, nie mogą być przyjmowane książeczki oszczędnościowe opatrzone zastrzeżeniami.

§ 43.

W razie utraty książeczki oszczędnościowej unieważnienie jej i wydanie duplikatu może nastąpić po przeprowadzeniu postępowania przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy; duplikat książeczki może jednak być wydany już po upływie 6-ciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia o jej utracie.

Zagubienie, zniszczenie lub inną utratę książeczki oszczędnościowej może jej posiadacz zgłosić pisemnie lub ustnie bezpośrednio w zakładzie głównym Kasy lub oddziale względnie zbiornicy, skąd mu książeczkę wydano.

Zgłoszenie powyższe obowiązuje Kasę dopiero od chwili doręczenia jej dowodu sądowego o wdrożeniu postępowania przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

Wydanie duplikatu oraz wypłata wkładów lub procentów po upływie sześciu miesięcy od ogłoszenia o utracie książeczki, a przed uznaniem jej za nieważną nastąpić może na odpowiedzialność Kasy tylko do rąk tej osoby która jest uprawniona do rozporządzenia wkładem.

Duplikat wystawia się na saldo książeczki pierwotnej.

§ 44.

Przedawnienie wierzytelności z tytułu niepodniesionych z Kasy wkładów oszczędnościowych jako też skapitalizowanych procentów od takich wkładów następuje z upływem lat trzydziestu od dnia dokonania ostatniego wkładu lub ostatniej wypłaty względnie od dnia dopisania po raz ostatni przez Kasę procentów na książeczce oszczędnościowej.

Bieg trzydziestoletniego przedawnienia w tych przypadkach, gdzie chodzi o wkłady z odroczoną lub wstrzymaną wypłatą względnie dotknięte zakazem sądowym, lub płatne za określonym zgóry terminem wypowiedzenia, nie może w stosunku do części wkładu, dotkniętej powyższemi ograniczeniami rozpocząć się przed przywróceniem prawa do rozporządzenia wkładem, względnie przed upływem terminu określonego dla wypowiedzenia.

W stosunku do książeczek oszczędnościowych, wystawionych na imię osoby niewłasnowolnej, o ile o tem w książeczce było zapisane odpowiednie zastrzeżenie, bieg przedawnienia nie może się rozpocząć przed uzyskaniem własnowolności przez wspomnianą osobę.

Lista wierzytelności ulegających przedawnieniu, podaną będzie na sześć miesięcy przed upływem okresu przedawnienia

do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego). W ciągu powyższego okresu osoby, uprawnione do rozporządzenia odnośnemi wierzytelnościami, mogą żądać wypłaty tych wierzytelności względnie prosić o ich dalsze utrzymanie na rachunku Kasy.

Przedawnione wierzytelności przelewa Kasa na fundusz zasobowy.

§ 45.

Kasie przysługuje prawo wypowiadania wierzytelności.

Wypowiedzenia wkładu poszczególnemu wkładcy może byc dokonane ustnie z zaznaczeniem tego w książeczce oszczędnościowej lub też przez zawiadomienie pisemne.

Wypowiedzenie wkładów może nastąpić także przez podanie go do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

Wierzytelności takie mogą być złożone do depozytu sądowego, jeżeli nie zostaną podniesione w następujących przypadkach:

a) jeżeli nie będą podniesione w terminie naznaczonym w zawiadomieniu, ogłoszeniu lub wezwaniu;

b) jeżeli w odpowiedni sposób nie stanie się zadość warunkom ustalonym przez właściwe organa Kasy.

Takie złożenie wspomnianych wierzytelności jest równoznaczne z ich wypłaceniem.

Od wkładów wypowiedzianych Kasa z upływem terminu wypowiedzenia nie ma obowiązku płacić lub doliczać dalsze procenty.

B. Operacje czynne.

§ 46.

Kasa uprawniona jest:

1) nabywać polskie państwowe papiery procentowe, listy zastawne i obligacje banków państwowych, akcje Banku Polskiego, tudzież listy zastawne krajowych towarzystw kredytu długoterminowego, emitowane za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem), obligacje związków komunalnych i instytucji kredytowych, tudzież banków, gwarantowanych przez związki komunalne, oraz udziały (akcje) wspólnych komunalnych instytucji kredytowych;

2) udzielać pożyczek pod zastaw papierów, oznaczonych w punkcie 1), najwyżej do wysokości $^3/_4$ ich wartości kursowej, a nie wyżej ich wartości nominalnej, oraz pod zastaw wystawionych przez siebie książeczek oszczędnościowych;

3) udzielać na hipoteki miejskich i wiejskich nieruchomości terminowych pożyczek, oprocentowanych i prawnie (pupilarnie) zabezpieczonych, z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru, a dla dłużnika przedterminowej spłaty pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem oraz z tem zastrzeżeniem, że budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką Kasy przez cały czas obciążenia będą ubezpieczone od ognia na warunkach poniżej w § 47 statutu niniejszego osobno określonych;

4) nabywać wierzytelności hipoteczne, zabezpieczone w sposób określony dla pożyczek w punkcie 3);

5) udzielać na cele budowlane — w granicach hipotecznego zabezpieczenia ewikcji — kredytu wekslowego w miarę postępu budowy do wysokości 50% wartości rzeczywiście wykonanych robót;

6) udzielać spółdzielniom zorganizowanym na zasadach ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) oraz późniejszych przepisów, ustawę powyższą zmieniających, kredytu do wysokości sumy udziałów członkowskich oraz własnych funduszów spółdzielni pod warunkiem, iż członkowie spółdzielni przyjmą poza swemi udziałami, jednakże w stosunku do ich wysokości, odpowiedzialność z własnych majątków za kredyt, otwarty spółdzielni przez Kasę;

7) udzielać pożyczek za zobowiązaniami pisemnemi (skryptami dłużnemi) lub za wekslami, jeżeli obok wystawcy przyjmą solidarną z nim odpowiedzialność conajmniej dwie osoby, zapewniające terminową spłatę całej pożyczki;

8) dyskontować weksle, zaopatrzone przynajmniej w dwa podpisy, zapewniające terminowe wykupienie weksli;

9) dyskontować, nie wcześniej jednak, jak na sześć miesięcy przed terminem płatności;

a) książeczki oszczędnościowe wystawione z zastrzeżeniem terminowem przez publiczne kasy oszczędności, a mianowicie: przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztową Kasę Oszczędności, Polski Bank Komunalny w Warszawie, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, wszystkie Komunalne Kasy Oszczędności i wszystkie gminne Kasy pożyczkowo-oszczędnościowe;

b) wypowiedziane i wylosowane papiery procentowe wymienione w punkcie 1) niniejszego paragrafu:

c) kupony od wymienionych w punkcie 1) papierów procentowych;

10) umieszczać z zastrzeżeniem zwrotu na każde żądanie lub za wypowiedzeniem — wolną gotówkę:

a) na rachunkach żyrowych i czekowych w państwowych i komunalnych instytucjach kredytowych, tudzież w Banku Polskim:

b) w asygnatach kasowych Banku Gospodarstwa Krajowego;

c) jako wkład oszczędnościowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Państwowym Banku Rolnym i w Komunalnych Kasach Oszczędności.

11) Udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych za gwarancją Państwa z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego o d b i o r u pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem.

12) Udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych związkowi poręczającemu do wysokości 10% wkładów oszczędnościowych, zakup obligacyj tegoż związku uważać należy za udzielenie mu pożyczki.

§ 47.

Budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką udzieloną przez Kasę, w myśli punktu 3-go § 46 statutu niniejszego, powinny być przez cały czas obciążenia ubezpiecznone od ognia:

a) w Powszechnym Z a k ł a d z i e Ubezpieczeń Wzajemnych (b. Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie) lub w komunalnych ubezpieczeniach wojewódzkich na sumę przewyższającą conajmniej o 20% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $^3/_4$ części ubezpieczonej wartości nieruchomości:

b) w prywatnych zakładach wzajemnych ubezpieczeń w obrębie Rzeczypospolitej, poręczonych przez związki publiczno — prawne, na sumę przewyższającą conajmniej o 30% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $^2/_3$ częci ubezpieczonej wartości nieruchomości.

Jeżeli wartość ubezpieczona, czy to skutkiem pogorszenia się stanu budynków, czy spadku wartości realności, czy też z innych przyczyn wynosi więcej niż rzeczywistą wartość szacunkową nieruchomości w czasie udzielenia pożyczki, należy stawki powyższe policzać od wartości szacunkowej. Szacunku dokonać może Kasa komisyjnie przez właściwe do tego organa fachowe. Wymiar pożyczki od wartości szacunkowej nie uchyla warunku co do obowiązku ubezpieczenia budynków od ognia.

Odstąpienie od powyższych zasad wymaga zezwolenia władzy nadzorczej.

§ 48.

Kasa obowiązana jest posiadać względnie umieścić w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych lub w papierach przez Państwo gwarantowanych conajmniej 5% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych, jeżeli ta suma przewyższa 200.000 Zł. Przy obliczaniu tego procentu nie wlicza się do podstawy wymiaru zwaloryzowanych wkładów przedwojennych.

Kasa może tylko o tyle pozbywać się przepisanego zasobu w powyższych papierach, o ile to jest konieczne do spłaty wkładów. Pozbywane mogą być wtedy najpierw tylko papiery przez Państwo gwarantowane, a dopiero, gdy zasób tychże został wyczerpany, posiadające bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskie państwowe papiery procentowe.

Nadto fundusze zasobowe Kasy, o ile nie są już umieszczone w nieruchomościach powinny w 20% swej wysokości względnie nadwyżki ponad lokatę w nieruchomościach umieszczane być w wymienionych wyżej papierach. W razie zamiaru nabycia lub budowy własnego gmachu lub potrzeby pokrycia straty Kasa może papiery wartościowe, stanowiące lokatę funduszu zasobowego, pozbyć lub zastawić.

§ 49.

Kasa obowiązana jest prowadzić rejestr imienny dłużników i poręczycieli (solidarnych współdłużników) z uwidocznieniem zobowiązań, zaciągniętych przez tychże na własny rachunek czy też drogą poręczeń w Kasie.

Członków Zarządu Kasy nie wolno bez zezwolenia Rady Kasy przyjmować jako poręczycieli.

§ 50.

Poza operacjami czynnemi, o których mowa w § 46 statutu niniejszego, może Kasa — po uzyskaniu na to pozwolenia władzy nadzorczej:

1) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych:

a) związkowi poręczającemu do wysokości ponad 10%, nie wyżej jednak 20% wkładów oszczędnościowych, przyczem zakup obligacyj związku poręczającego uważać należy za udzielenie mu pożyczki;

b) innym związkom komunalnym i innym związkom prawno — publicznym, o ile na podstawie obowiązujących ustaw związki te są uprawnione do zaciągania takich pożyczek i do pobierania bądź to samoistnych danin, bądź dodatków do podatków państwowych;

c fundacjom i posiadającym osobowość prawną komunalnym zakładom zastawniczym (lombardom);

2) Umieszczać rozporządzalne fundusze za zgodą związku poręczającego w instytucjach kredytowych przez Kasę założonych lub przez ten związek poręczonych.

Fundusze Kasy mogą być używane w sposób. przewidziany w paragrafie niniejszym i punkcie 12-ym paragrafu 46 statutu niniejszego, najwyżej do wysokości 30% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych.

§ 51.

Kasa może dla własnego użytku nabywać lub budować realności, ale tylko z kapitału zasobowego na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej; może ona również na podstawie uchwały Rady Kasy nabywać realności, celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów Kasy; wreszcie jest Kasa uprawniona nabywać na licytacji nieruchomości obciążone pożyczką Kasy, o ile najwyzsza zaoflarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy.

C. Inne operacje.

§ 52.

Kasa ma prawo:

1) redyskontować posiadane w swych portfelach weksle w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych w Banku Polskim oraz w innych instytucjach finansowych, które wskaże Minister Skarbu.

2) Przyjmować za opłatą jako depozyty na przechowanie dokumenty tudzież wartościowe przedmioty i papiery, przyczem Kasa nie ponosi odpowiedzialności za realizowanie płatnych kuponów, ani wylosowanych papierów,

3) Podejmować się kupna i sprzedaży państwowych tudzież innych notowanych na giełdach pieniężnych Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych oraz zarządzenia niemi, lecz jedynie na zlecenie i rachunek osób trzecich, przyczem kupna dokonywa się po złożeniu potrzebnej gotówki, a sprzedaży po dostarczeniu papierów procentowych,

4) Załatwiać na zlecenie i rachunek osób trzecich inkaso weksli, listów przewozowych i t. p. dokumentów.

Na podstawie osobnego pozwolenia Ministra Skarbu, udzielonego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych — rządząca się statutem niniejszym Kasa uprawniona jest do dokonywania nadto następnjących czynnosci bankowych:

a) na zaciąganie pożyczek na podstawie upoważnienia organu stanowiącego swego związku poręczającego;

b) na udzielanie gwarancyj za zgodą związku poręczającego;

c) na zakup monet złotych oraz na przeprowadzenie czynności dewizowych w ograniczeniu do zleceń własnych wkładców i własnego związku poręczającego i na ich rachunek;

d) na udzielanie kredytu towarowego producentom pod zastaw towarów nie podlegających łatwemu zepsuciu, ubezpieczonych od ognia i zdeponowanych w publicznych składnicach towarowych.

§ 53.

W związku z operacjami, o których mowa w statucie niniejszym, Kasa uprawnioną jest przedsiębrać następujące czynności:

a) pozbywać własne wierzytelności hipoteczne i za zgodą organu stanowiącego zwiąku poręczającego własne realności;

b) sprzedawać i lombardować posiadane własne papiery wartościowe w przypadku nagłego zapotrzebowania gotówki, jednakże z ograniczeniami, wynikającemi z obowiązku posiadania względnie umieszczenia zasobów w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych i w papierach przez Państwo gwarantowanych § 48 statutu niniejszego);

c) prowadzić agentury Banku polskiego oraz Banków Państwowych i Komunalnych;

d) wynajmować schowki w swym skarbcu, względnie w szafach bezpieczeństwa na warunkach przez Radę Kasy ustalonych;

e) otwierać rachunki bieżące i czekowe, przekazowe i korespondencyjne (kontokorentowe);

f) wystawiać przekazy i akredytywy na instytucje kredytowe, w których komunalnym kasom oszczędności wolno lokować fundusze, w granicach posiadanych przez klijenta w Kasie funduszów oraz w granicach funduszów, posiadanych przez Kasę w tych instytucjach.

IV. Szczególne uprawnienia kasy.

§ 54.

Rządząca się statutem niniejszym Kasa, jako komunalna kasa oszczędności, jest na podstawie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności i (Dz. U. R. P. № 38 poz. 339)— wolna:

1) od państwowych podatków: dochodowego, od darowizn i przemysłowego (zasadniczego i od obrotu);

2) od dodatków komunalnych do powyższych podatków:

3) od opłat stemplowych od podań wnoszonych tak przez Kasę jak i przez istniejące przy niej zakłady zastawnicze (§ 2 statutu niniejszego).

Przychody z wkładów na książeczki oszczędnościowe Kasy są wolne od podatku od kapitałów i rent, o ile wysokość wkładu nie przewyższa kwoty 5.000 zł. (§ 52 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. w sprawie wykonania wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności).

Wpisy w książeczkach oszczędnościowych oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia o złożeniu lub zwrocie wkładów, wydawane przez Kasę, są w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wolne od opłaty stemplowej.

Pisma, stwierdzające otrzymanie pożyczki, od Kasy, podlegają w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej opłacie stemplowej w wysokości 0.3% od sumy zobowiązania.

§ 55.

W razie niezapłacenia w terminie pożyczki, zabezpieczonej zastawem papierów wartościowych, Kasa ma prawo sprzedać te papiery bez upoważnienia sądowego.

Sprzedaż powinna się odbyć najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia płatności pożyczki, zabezpieczonej zastawem, przyczem papiery, notowane na giełdzie, mają być sprzedane po cenie giełdowej, a nienotowane — po przeciętnej miejscowej cenie rynkowej.

Papiery wartościowe, przyjęte przez Kasę jako zastaw udzielonych pożyczek, mają być zapisane do oddzielnej księgi sznurowej z wyszczególnieniem ich rodzaju i ilości, a przy premjowych papierach wartościowych także numerów obligacyj, tudzież z podaniem sum wierzytelności zastawem zabezpieczonych. (Na obszarze mocy obowiązującej Kodeksu Napoleona zapis do takiej księgi sznurowej komunalnej kasy oszczędności uważa się za równorzędny z zarejestrowaniem przewidzianem w artykule 2074 tegoż kodeksu).

V. Likwidacja kasy.

§ 56.

Likwidacja Kasy może być dobrowolna lub przymusowa.

Dobrowolna likwidacja następuje na skutek uchwały związku poręczającego zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

Przymusową likwidację może zarządzić Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przypadkach określonych w ustępie 3-im artykułu 30-go wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności

Rozporządzenie władzy, zarządzające lub zatwierdzające likwidację Kasy, jako też wdrożenie postępowania likwidacyjnego ogłasza się w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Ustalony plan likwidacji Kasy powinien być ogłoszony w sposób przewidziany dla ogłoszenia statutu Kasy.

W ogłoszeniu odnośnem należy zawezwać wierzycieli Kasy do podjęcia wkładów w przeciągu 6-ciu miesięcy. Ogłoszenie należy powtórzyć trzykrotnie conajmniej w dwutygodniowych odstępach czasu po sobie Po upływie sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia ustaje oprocentowanie wkładów.

Jeżeli płynne fundusze Kasy nie wystarczają na pokrycie zobowiązań Kasy, za które związek poręczający przyjął odpowiedzialność, a w szczególności na pokrycie zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych, to odpowiednich środków na pokrycie tych zobowiązań powinien w myśl obowiązujących przepisów dostarczyć związek poręczający.

Likwidacja Kasy odbywa się pod nadzorem osobnego komisarza, którego wyznacza właściwa władza nadzorcza.

Postępowanie likwidacyjne nie może zostać zamknięte przed upływem 6-ciu miesięcy od chwili ostatniego ogłoszenia o jego wdrożeniu.

Ta część majątku Kasy, jaka potrzebna jest na zaspokojenie tych jej wierzycieli, którzy po odbiór swych wierzytelności do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego się nie zgłosili, złożoną być powinna na lat 30-ci do depo-

zytu sądowego na rzecz tych wierzycieli. Wierzytelności takie, o ile ich do upływu tego okresu czasu wierzyciele nie podejmą, przypadają na rzecz związku poręczającego.

Nadwyżka majątku Kasy, pozostała po zaspokojeniu wszystkich jej wierzycieli, którzy się zgłosili do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego, i po złożeniu odpowiedniej części jej majątku na cel, uprzednim ustepem wskazany, przechodzi na rzecz związku poręczającego, który powinien użyć tej nadwyżki tylko na cele użyteczności publicznej, po ewentualnem poprzedniem potrąceniu z niej kosztów likwidacji oraz kapitału zakładowego, przyznanego Kasie przy jej organizowaniu.

Zwinięcie Kasy oraz jej ewentualnych oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) podaje związek poręczający w sposób na miejscu praktykowany do publicznej wiadomości.

VI. Władze nadzorcze.

§ 57.

Władzą Nadzorczą nad Kasą, rządzącą się statutem niniejszym, jest zgodnie z § 59 rozporządzenia wykonawczego w instancji I-ej Wojewoda, z którym współdziała w przypadkach przepisami tegoż paragrafu oznaczonych Wydział Wojewódzki (Izba Wojewódzka)—a w instancji II-ej i ostatniej Minister Spraw Wewnętrznych, działający w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 58.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy, a w szczególności wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom lub postanowieniom statutu niniejszego, służy władzy nadzorczej prawo wydawania zarządzeń niezbędnych celem usunięcia nieprawidłowości lub zapobieżenia dalszym wykroczeniom. Zarządzenia te mogą polegać na zawieszeniu w czynościach lub usunięciu członków Rady Kasy, Zarządu Kasy i Komisji Rewizyjnej i na ustanowieniu w razie potrzeby komisarza na koszt Kasy lub związku poręczającego dla zarządu Kasą do czasu wyboru nowych organów. Wybór ten powinien nastąpić w ciągu trzech miesięcy od czasu ustanowienia komisarza.

Komisarz w zakresie powierzonych mu czynności wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Rady i Zarządu Kasy.

VII. Przepisy końcowe.

§ 59.

Statut niniejszy wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia go w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 60.

Wszelkie zmiany i uzupełniania statutu niniejszego podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

Statut niniejszy został uchwalony przez Sejmik powiatu Włodzimierskiego na posiedzeniu w dniu 20 czerwca 1928 r. i zatwierdzony przez P. Wojewodę Wołyńskiego reskryptem z dnia 20 sierpnia 1928 r. L. 2996 SM.-2.

Zagubione paszporty i dokumenty.

Bachno Antoni zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Rówieńskiego dnia 31 stycznia 1924 Nr. 7840.

Bobrowski Piotr zgubił zaświadczenie wydanie przez Urząd gminy Korzec dnia 30 grudnia 1923 r. L. 2258 na prawo zamieszkiwania w strefie nadgranicznej.

Bojczuk Jan zgubił kartę azylu, wydaną mu przez Starostwo w Kaliszu w 1924 r. za Nr. 594.

Dziechciński Marjan zgubił świadectwo wydane przez szkołę powszechną Im. Henryka Sienkiewicza w Równem w 1927 ra Nr. 2.

Dolińska Serafina zgubiła kartę azylu wydaną przez Starostwo Rówienskie dnia 12 stycznia 1924 r. Nr 623.

Dula Sawa zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Dubno.

Gale Eugenjuszowi rocznikowi 1899 skradziono 9 lipca 1927 r. książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Zamość.

Huf Henryk zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Zdołbunowskie dnia 23 maja 1925 r. 16561.

Jaworski Teofil zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Kowelskie dnia 14 maja 1923 r. Nr 1717.

Komisarow Mikołaj zgubił kartę azylu wydaną przez Starostwo Łuckie w 1926 Nr. 175.

Kowalczuk Jan zgubił legitymację nauczycielską wydaną przez Kuratorjum Woł. Okr. Szkolnego 14.VII 1926 r. Nr. 1624.

Krzywonosow Konstanty zgubił kartę azylu wydaną przez Starostwo Rówieńskie dnia 21 czerwca 1924 r. Nr. 703.

Poliszczuk Jan i Anna zagubili kartę pobytu wydane przez Starostwo Rówieńskie dnia 6 marca 1925 r. Nr. 36 i 37.

Targał Fiszel zagubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Łuckie dnia 2.III.1925 r. Nr. 9834-25.

Tordaj Natalja zagubiła karty pobytu wydaną przez Starostwo Rówieńskie dnia 6 marca 1925 r. Nr. 38.

Zacharzewski Augustyn zagubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Rówieńskie dnia 10 maja 1927 r. Nr. 24478.

Ogłoszenie

Sołtys wsi Mikołajówki, gm. Korzeckiej powiatu Rówieńskiego zagubił pieczęć urzędową.

Dr. Państw. w Łucku. 1448 17.IX.28 800